

SÜKROMNÁ VYCHOVÁVACIA A PEDAGOGICKÁ AGENTÚRA
TABA
Výchovná agentúra, Martin

TABA Zvonček 4

November 2003 Číslo 4/ročník II Cena: 15 Sk

Časopis žiakov SZŠ Bell Amos vydáva Tlačová agentúra Bell Amos TABA

Predstavujeme prvý stupeň

Čo vám prinášame

Tak je tu štvrtý Zvonček. Ako ste si všimli z titulky, toto číslo je venované triedam prvého stupňa. Okrem toho tu nájdete tri rozhovory, ktoré ste si vyžiadali. A zaujímavosťou tohto čísla je to, že má až 44 strán a materiálu bolo aj na 48 či viac. Máme radosť z toho, že mnohí spolupracujú so svojim časopisom veľmi kvalitne a ak to takto pôjde ďalej, možno bude mať viac strán ako 40 natrvalo. ☺

OBSAH

str. 1	Titulná strana
str. 2	Čo vám prinášame
str. 3	BellAmos aktuality
str. 4	Zaručená pravda
str. 4	Hlodník
str. 5	Učiteľia - Kto je to?
str. 6 - 7	Pán učiteľ Vladko
str. 8	Rozhovor s ... Helka
str. 9	Čítam, čítaš, čítame
str. 9	Kniha za názov knihy
str. 10 - 11	Čím sme výnimoční
str. 12 - 13	Trieda kráľa Abecedára
str. 14 - 15	Trieda Ferda Mravca
str. 16	Auto - moto - Show
str. 17	Počítače
str. 18	Bell Amos na horách
str. 19	BellAmos aktuality II.
str. 20 - 21	História školy - Sklabaňa
str. 22 - 23	Plagát - Iné kaFe
str. 24	Rozhovor s Iné kafe
str. 25	Harry Potter 4 ½
str. 26	Ako na Halloween strašilo...
str. 27	Statočný psík a Dračí les
str. 28	Hobby - Zvieratá, Kuchárík
str. 29	Sladká matematika
str. 29	Utečenec, Detektív
str. 30 - 31	Trieda Pipi Dlhej Pančuchy
str. 32 - 33	Trieda Malého princa
str. 34 - 35	Vianoce na Javorinke
str. 36 - 37	Čarovný príbeh - Posledná časť
str. 38	Kto prežije
str. 39	Fotky Halloween
str. 40 - 41	Zábava
str. 42	Šport
str. 43	Pod'akovanie
str. 44	Niečo na záver
str. 44	Objednávka Zvončeka

Kto má narodeniny

Kraker Branimír	3.12.1996
Bobáň Marek	6.12.1995
Dírerová Ad'a	20.12.1990
Kozáková Dominika	20.12.1996

Kto má meniny

Grajciarová Katarína	25.11.
Moricová Katarína	25.11.
Čerňanský Milan	27.11.
Morgošová Henrieta	28.11.
Straňák Andrej	30.11.
Kráľová Barbora	4.12.
Sušienková Barbora	4.12.

Narodeniny

Pán učiteľ Janko 16.12.

Meniny

Pani učiteľka Bibiána 2.12.

Čo sa chystá

- Vianočný muzikál
- Vianočné trhy
- Môžete navštíviť divadelné predstavenia
- Akcie spojené s Mikulášom a Vianocami
- Pokračujú matematické súťaže
- Teleprojekty na II. stupni.
- Ukončenie hry Kto prežije

Pikoška na úvod

Viete že: Do piatej triedy chodí žiačka, ktorá vo februári oslávi len tretie narodeniny? Volá sa Linda Štefková. Narodila sa 29.2.

BellAmos aktuality

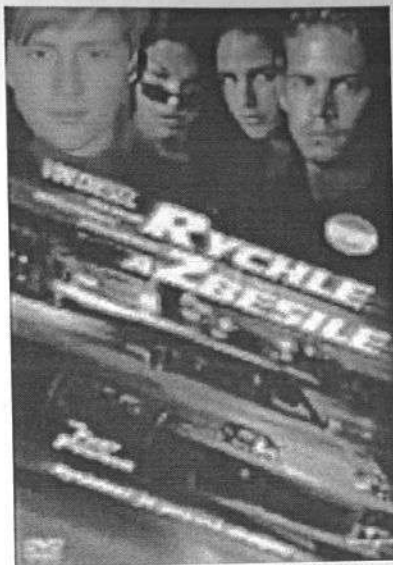

☺ Máme nových dvoch žiakov - v 2.S Marek Bobáň a do 5.S Zuzka Hrabovská

- ☺ Celá škola žije prípravou vianočného muzikálu - nevšimli ste si ten zvýšený výskyt poskakujúcich, tancujúcich a inak rytmus vyjadrujúcich žiakov?
- ☺ Štvrtáci boli vo hviezdárni
- ☺ Piataci a šiestaci sa zúčastnili na divadelnom stretnutí Scénickej žatvy
- ☺ Futbalisti I. stupňa s Jurom Valáškem a Tomášom Marčekom na futbalovom turnaji prehrali len s Fomatom.
- ☺ Futbalisti II.stupňa prehrali všetky zápasy na futbalovom turnaji.
- ☺ Na hodinu angličtiny ku piatkam a šiestakom prišiel Angličan z Londýna a celú hodinu na nich hovoril len po anglicky a oni mu rozumeli.
- ☺ Siedmáci a ôsmáci boli pozrieť na Dni otvorených dverí na Bilingválnom gymnáziu v Sučanoch.
- ☺ V súťaži Kto prežije ostalo pred zlúčením kmeňov ešte šesť žiakov z našej školy. Z Východnej sú štyria.
- ☺ Lejka Čerňanská vyhrala na Bell Amose turnaj v pexese. Kto sa nebojí ju vyzvať na ďalšiu hru?
- ☺ Prebehlo 2.kolo matematickej súťaže MAKS...
- ☺ Adam už ovláda Pytagorovu vetu...
- ☺ Na I. stupni začala súťaž v čítaní anglických kníh Už si čítam anglické knihy sám - kto sa vyrovná Kubkovi Stehlíkovi a Majke Amiridu?
- ☺ Ak chcete vedieť, aké izbové rastliny máme v našej škole, spýtajte sa druhákov - zaručene vám kvalifikovane odpovedia!

- ☺ Zistili sme, že cez internet sa dá urobiť rozhovor takmer s kýmkoľvek.
- ☺ Páni učiteľia Janko a Matej si robia špeciálny kurz na vedenie lyžiarskeho výcviku netradične.
- ☺ Pani učiteľka Matka Kuzicová bola na anglickom školení v Žiline
- ☺ Žiaľ, pani učiteľka Martinka dostala zápal priedušiek. Želáme jej skoré uzdravenie.
- ☺ Organizovali sme prvý ročník basketbalového turnaja učiteľov O pohár riaditeľky Bell Amos.
- ☺ Skončili sme na ňom druhí, keď nás opäť porazilo len Gymnázium Martin.
- ☺ Každú stredu večer trénujeme basketbal, aby sme ďalší turnaj vyhrali. Už asi nikto na škole neporazí pani učiteľky z prvého stupňa. Také robia pokroky.
- ☺ Janko s Martinom objavili nový cieľ bellamosáckych turistov - zrub nad Fačkovským sedlom...
- ☺ Pán učiteľ Matej bol ocenený na celoslovenskej súťaži Literárny Zvolen Cenou knižnice Ludovíta Štúra.
- ☺ Na šiestom zmysle sa predstavilo aj družstvo z našej školy v zložení Juraj V., Juraj G. a Tomáš Marciňák. O rok to dopadne možno trochu lepšie... nie je podstatné vyhrať!
- ☺ 21. novembra sme si pripomenuli Nefajčiarsky deň 2003 (šiestaci navštívili svojich spolužiakov na I. stupni a čosi im porozprávali o škodlivosti fajčenia a tiež o tom, ako sa proti fajčeniu brániť...), ako aj Svetový deň pozdravov...
- ☺ v týždni od 16. do 22. novembra sme si rôznymi spôsobmi pripomínali Európsky týždeň boja proti drogám...
- ☺ Na informatike ste si mohli preveriť svoje vedomosti nielen o počítačoch, ale aj o našej škole prostredníctvom Milionára...
- ☺ Prváci už majú za sebou nielen slabiky, ale i prvé slová! Konečne si budú môcť prečítať náš časopis aj sami....

Vin Diesel je siedmak

Najväčšia hviezda filmu Rýchlo a zbesilo bola odhalená. Vlastne bol odhalený. Je to Vin Diesel, najsvätatejší muž, ktorý kedy hral vo filme o autách. Ale to vy dobre viete.

Keď som išiel na špionážnu misiu v mojom Mitsubishi Evo, (získal som ho za odhalenie Slovenčinamana) všimol som si, že tam je aj ten herec.

Zastal som pri ňom a on si začal hneď prezerat' moje auto. Vtedy som si všimol, že má parochňu! Nie takú klasickú s vlasmi, ale s plešinou.

Neuveríte, ale trčali mu z nej ryšavé vlasy a ja som mal hneď predtuchu, kto to asi je.

Pozrel na mňa a povedal: „Pod'me si dať preteky!“

Naštartovali sme autá a pripravili sa. Štart!!!

Vyštartoval ako prvý, pomaly som ho dobiehal a už som ho mal. Vtom mu odletela parochňa a zabrzdil.

V spätnom zrkadle som ho uvidel. Bol to on. Vlastne je to on, Michal Rusnák.

Teraz asi sedí na policajnej stanici, kde platí pokuty za rýchlosť.

Michal Sukup - 7.5

Hlodník - Vaše brbty

Opäť sa nám nazbieralo pár vašich omylov.

LITERATÚRA

- P.O. Hviezdoslav v diele Študent chodil domov lietadlom. (PEŠO A NA VOZE.)
- Najväčšie dielo Majstra Pavla bol príbeh o P.O. Hviezdoslavovi (DREVENÝ OLTÁR V LEVOČI)
- Metodovi a Konštantínovi žiaci hlaholiku zjednodušili a nazvali ju lyrika. (CYRILIKA)

SLOH

- Keď niet rady, tak niet pomoci.
- Ja niet rady, ty niet pomoci. (KOMU NIET RADY TOMU NIET POMOCI.)
- On sa nelení, ten sa zelení. (KOMU SA NELENÍ, TOMU SA ZELENÍ.)
- Nehovor ach, kým si nepreskočil.
- „Bože,“ hromžili, až čerta spomínali.

ZEMEPIS

- Aká je činnosť človeka v oceánoch? Určuje tam zemepisné súradnice.
- Ktoré úžiny oddeľujú Európu od Ázie? Ťažba chrómovej rudy (BOSPOR A DARDANELY)

DEJEPIS

- Ondrej II vydal svoju dcéru Zlatu Bulu. (VYDAL DOKUMENT ZLATÁ BULA)

Vaše anekdoty

Siedmáci vedia aj vymyslieť anekdoty i aforizmy. Pozor, nič tu nie je pravda.

- MS – Veľká Morava bola prvý štát, kde sa korunoval prezident.
- AD – Veľká Morava vznikla, keď ju napadli Maďari.
- MČ – Bola by Morava žila, keby nešprtala nos do iných kniežatstiev.
- VB – Koleso má dušu, aj my máme dušu.
- MSch – Aj mŕtvy vie kričať z hrobu, ak si pri tom píska.
- MR – Magalhaes oboplával celú Zem a pri Filipínach ho zožrali. Keď prišiel domov, mal preto veľkú slávu.

Ad'a „Kiddy“ Dírerová - 7.5 Mača

**Pohybuje sa tu mača,
ladne po obzore,
ako vtáča na oblohe.**

**A tu zrazu mačkin hmat,
po vtáčati ani znak.**

A vieme vytvoriť aj báseň.

Kto to je?

Tak takú otázku ste si určite veľakrát kládli pri Zvončeku číslo 2. A predsa nikto neuhádol, ktorý učiteľ – dieťa to na tej fotke je. Stále môžete hádať, veď je len 20 učiteľov. No a po prestávke v čísle tri je tu opäť rubrika – Učitelia.

Prinášame vám dve fotografie, jednu súťažnú – Kto to je a druhú nesúťažnú. No kto na nej môže asi byť?

Súťaž - 2. kolo

Ako sme spomínali v úvode, v prvom kole nik neuhádol, ktorý učiteľ/-ka našej školy mal/-a tak krásne kučeravé vlasy.

Asi ste slabo porovnávali.

A už je tu druhé kolo. Opäť je to malé dieťa, dnes už pani učiteľka.

Už ste uhádli? Nie? Tak vám dáme jednu pomoc. Všímajte si oči.

Kto uhádne, kto je na fotke, získa časopis zdarma.

Uhádli ste?

Áno? Na prútenej stoličke s medvedíkom sedí pán učiteľ informatiky Vladko Nemeč. Skutočne.

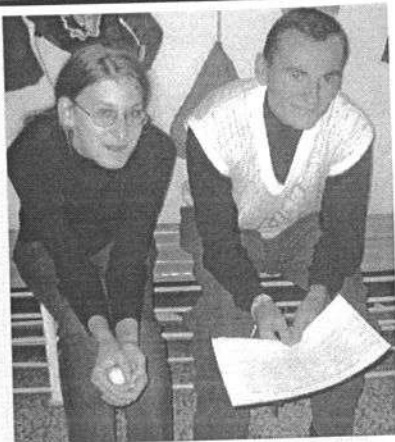
Po dlhom fyzickom aj psychickom nátlaku, nočných nátlakových telefonátoch nám sám dobrovoľne túto fotku priniesol.

Chcete vidieť viaceré fotografie, kde sú vaši učitelia vo vašom veku? Pokúste sa ich osloviť a poprosiť ich o príspevok do našej rubriky. Budete za to špeciálne ocenení.

Ing. Vladimír Nemeč

- Narodený v Martine 18.2.1979
 - Študoval na Základnej škole Dolinského, na Gymnáziu V. P. Tótha v Martine a vysokú školu ukončil s titulom inžinier v Bratislave na Ekonomickej univerzite.
 - Do 15. novembra u nás vykonával civilnú vojenskú službu, a potom nastúpil ako správca informačnej siete. Je to jeho prvé ostré zamestnanie.
 - Je fanúšik hokejového klubu Martin a skvelý basketbalista i stolný tenista.
 - Stále slobodný.
- Rozhovor s ním na zimnom štadióne v Martine počas hokejového stretnutia urobila Lenka – 8.S.

1. Akú vlastnosť si najviac ceníš u ľudí?
V: **zodpovednosť, čestnosť**
2. Aká je najhoršia vlastnosť ľudí?
V: **vypočítavosť**
3. Aká je najkrajšia vec na svete?
V: **priateľstvo**
4. Čo je najhoršia vec na svete?
V: **vojna**
5. Čo pre teba znamená priateľstvo?
V: **možnosť absolútne sa spoliehať na priateľa**
6. V ktorom období svojho života si mal najlepšieho priateľa?
V: **na základnej škole**
7. Čo pre teba znamená láska?
V: **citový vzťah, ktorý je nadradený všetkému ostatnému**
8. Čo si myslíš o nenávisti?
V: **je to pocit spojený so smútkom, ktorý je znakom slabosti**
9. Ako sa podľa teba prejavuje úzkosť?
V: **bolesťou žalúdka**
10. Aký máš názor na vojnu?
V: **nič horšie ľudia zatiaľ nevymysleli**
11. Aká je podľa teba ideálna práca?
V: **taká, do ktorej sa človek každý deň teší (obyčajne býva slabo ohodnotená)**
12. Ktorý predmet si sa učil najlepšie?
V: **matematiku**
13. Ktorý vynález podľa teba najviac uľahčil ľudom život?
V: **elektrina**

14. Tvoje najobľúbenejšie ročné obdobie?
V: **leto, pretože je dlho svetlo a je viac voľna**
15. Čo vie spôsobiť, že si smutný?
V: **smútok u človeka dokáže spôsobiť mnoho vecí (nezmestilo by sa to ani na jednu stranu papiera)**
16. Aké piesne počúvaš?
V: **rád počúvam rôznu hudbu, ale dávam prednosť rýchlejšej**
17. Ako najčastejšie relaxuješ, zaháňaš stres?
V: **športovaním, hudbou a dobrými priateľmi**
18. Si poverčivý?
V: **asi nie**
19. Si spokojný so svojim menom?
V: **áno**
20. Aké povolanie si chcel mať ako malý?
V: **smetiari, šofér a potom učiteľ**
21. Viedol si si niekedy denník?
V: **nie**
22. Ktorý deň v týždni nemáš rád?
V: **kým som nebol na Bell Amose, bol to pondelok (celý týždeň predom mnou), teraz asi nedelňa**
23. Ktorý mesiac máš najradšej?
V: **júl**
24. Ktorý nemáš rád?
V: **december- sú Vianoce**
25. Čo z našej školy by ti najviac chýbalo?
V: **žiaci a učiteľia**

Lenka - 8.S

Vladkove najobľúbenejšie

- Športy: **basketbal, ping-pong a hokej**
 Film: **Šiesty zmysel, Forest Gump, Piaty Element**
 Jedlo: **Králik na smotane s haluškami**
 Kniha: **Buttlar- Boh nehrá v kocky**
 Počítačová hra: **NHL všetky**
 Deň v týždni: **pondelok**
 Farba: **modrá**

ODKAZY

- Nemôžete odísť, lebo som vás ešte nenaučil snowbordovať a každému budete chýbať.
- Naučili ste nás veľa, aj keď počítače nechceli a ani my. Ste dobrý učiteľ – dali ste si tú námahu vtlčiť niečo do našich prázdnych hláv. Dokázali ste to! Pevné nervy! P. S.: Neodchádzajte, prosím!
- Myslite na nás aj inde. Dúfam, že sa ešte stretneme.
- Vladko – dobro v ňom, dobre s ním...dobro po ňom?
- Príďte si po kosačku – kedykoľvek...

ČO SI VÁŽIME

- Veľ – veľ – veľký zmysel pre humor a úprimnosť.
- Vážim si na ňom, že je úprimný, vtipný, že vie pochopiť iných, to, že je pokojný.
- Je to jeden z najlepších učiteľov – nedáva veľa testov.
- Na Vladkovi si najviac vážim, že vie odpúšťať.
- Dobrosrdečný, dobrý, výnimočný, kľudný, trpezlivý...

ROZLÚČKA pána učiteľa Vladka

Asi sa nedá vyjadriť slovami to, čo pociťujem pri písaní týchto rozlúčkových riadkov. Počas mojej civilnej služby som prežil medzi vami pravdepodobne najkrajší rok môjho života. Keď som prvýkrát vstúpil do dnes už bývalých priestorov školy Bellamos, moje mierne obavy z neznámeho prostredia, rýchlo vystriedala túžba čo najskôr sa stať jedným z vás. Vždy som túžil stať sa na chvíľu učiteľom a tu sa môj sen stal skutočnosťou.

Chcem sa poďakovať pani riaditeľke za túto možnosť. Moje úprimné ďakujem patrí aj mojim kolegom - učiteľom, ktorí mi pomáhali prekonávať všetky prekážky ťažkého učiteľského remesla. Asi najviac by som chcel poďakovať všetkým žiakom (bývalým aj súčasným) tejto školy za to, že mi pomohli získať sebavedomie a presvedčili ma, že učiteľ môže byť aj kamarát, nielen odstrašujúci príklad pre žiakov. Pamätám si takmer každú chvíľu, ktorú som tu zažil a keď mi bude ťažko, tak si len spomeniem na svoju civilnú službu a bude mi určite ľahšie. Na záver dovoľte ešte jednu myšlienku a pranie: „Žiaci vážte si svojich skvelých učiteľov a učiteľia vážte si svojich skvelých žiakov.“

Váš učiteľ - kamarát Vlado 14.novembra 2003

AVŠAK PÁN UČITEĽ VLADKO NEODCHÁDZA, ALE I KVÔLI VÁM OSTÁVA U NÁS.

Mgr. Helka Ogureková

- Narodená v Riečnici na Kysuciach 1.11.
 - Študovala na Základnej škole v Riečnici, na Gymnáziu v Čadci a vysokú školu ukončila v Banskej Bystrici na Vysokej škole Mateja Bela.
 - Od roku 1999 učí na našej škole Bell Amos.
 - Je triednou učiteľkou 4.S a učí angličtinu. Okrem toho je zástupkyňou pre pedagogickú činnosť.
 - Je úspešnou trénerkou našich futbalistov I. stupňa.
 - Zvláštne znamenie: Dobrá pani učiteľka
- Rozhovor s ňou urobil Michal Rusnák – 7.S.

- *Dobrý deň, volám sa Michal Rusnák. Som redaktor z časopisu Zvonček. Môžem Vás požiadať o rozhovor? Odkiaľ pochádzate?*

Helka: Zo zatopenej dedinky Riečnica z Kysúc.

- *Máte nejakých súrodencov?*

Helka: Mám troch súrodencov. Dvoch bratov a jednu sestru.

- *Kde v súčasnosti bývate?*

Helka: V Martine na Björsonovej ulici.

- *Koľko máte detí a čím sa zaoberajú?*

Helka: Mám dve dcéry. Zuzka študuje na Gymnáziu Viliama Paulínyho Tótha v Martine a Anička je deviatačka na Základnej škole Tomášikovej.

- *Učili ste predtým niekde?*

Helka: Naposledy som učila na základnej škole Mládeže a predtým som učila na základných školách v Sučanoch a Lettricha. Z týchto škôl som odišla, lebo som čakala bábätká.

- *Ako sa Vám to učí na tejto škole?*

Helka: Na tejto škole sa mi učí dobre a mám rada svoje predmety i žiakov. Ale mnohí žiaci vedia koľkokrát som už bola pre nich smutná.

- *Aké sú vaše koníčky?*

Helka: Rada plávam, hrávam volejbal, bicyklujem, lyžujem, „chodím do kopcov“ a tancujem. Veľmi rada mám svoju záhradku, kde často rýľujem.

- *Vaša obľúbená hudba?*

Helka: Dosť som ovplyvnená hudbou mojich dcér, ale rada si vypočujem a zaspievam aj Terchovskú muziku.

- *Vaše obľúbené jedlo?*

Helka: Nemám rada dukátové buchtičky, ale okrem toho zjem všetko.

- *Váš životný zážitok?*

Helka: Prvý pohľad svojmu dieťaťu do očí.

- *Ďakujem za rozhovor.*

Rozhovor pripravil Michal Rusnák – 7.S

Tak a znova som tu s novou knižkou. Čítala som ju len nedávno, čo je výhoda, lebo vám ju môžem perfektne opísať.

Michael Coleman Počítačovní zloději

Knižka pochádza zo série **Internetoví detektívi** od Michaela Colemana a táto časť sa nazýva **Počítačovní zloději**.

Je to o dievčati Tamsyn, ktoré začne dostávať e-maily od jedného chalana, ktorý si hovorí ZMAJSTER. Stále si z nej uťahuje. Ale odrazu od neho dostane e-mail, ktorý sa nepodobá ani jednému z predošlých správ. Jej znenie:

TAMSYN, PRIVEDĚ POMOC

: - ((-: -D: -Vi -)

Jej kamoš Josh si myslí, že si z nej Zmajster znovu vystrelil, ale Tamsyn má hneď od začiatku podozrenie, že tentokrát to nie je žart.

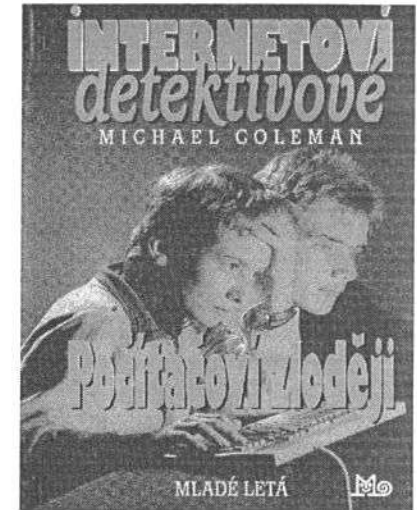
Viete, čo znamenajú tie znaky pod správou? Nevie to ani Tamsyn a snaží sa to zistiť - čo keď je to veľmi dôležité? Postupne ich lúšti a jej tušenie sa začína potvrdzovať. Snaží sa Zmajstroví pomôcť. Ale čo si počať, keď nevie ani jeho pravé meno.

Ak vás zaujíma, čo znamenajú zvláštne znaky, to je to Zmajster, čo sa mu naozaj stalo a či príde

Tamsyn a Josh v pravú chvíľu, v našej knižnici túto knihu majú. Dokonca ju v tomto čísle môžete aj vyhrať, ak uhádnete z akej knihy je ukážka v súťaži Kniha za názov knihy.

Myslím, že táto kniha je vcelku zaujímavá a môžete sa z nej dozvedieť aj trochu o počítačoch a internete, pozor nie je to však encyklopédia. Veľa šťastia pri čítaní.

Lenka - 8.S

Kniha za názov knihy

Ako vidíte, zmenili sme odmenu za uhádnutie názvu knihy. Tentokrát máte uhádnuť autorku a názov knihy, z ktorej je báseň. Jeden z vás vyhrá knihu, o ktorej píše Lenka – **Počítačovní zloději**.

Kláru Jarunková a jej **Hrdinský zápisník** z čísla 2 neuhadol nik. Mali by ste si ju prečítať, veď ste sa o nej učili v 4. i 6. triede.

V čísle tri bola ukážka z edície **Traja pátrači**. Autora **Roberta Arthura** a presný názov **Záhada strašidelného zámku** uhadol iba Temis Amiridis. Čaká ho sladká odmena.

Bol raz jeden vrabčiak malý.
Čimčarom ho iba zvali.
Večne kričal: Čimčara!
a žil iba od jara.

V malom domku, krytom slamou,
býval s tatom, býval s mamou,
bez starosti, veselo,
ako sa im zachcelo.

Mamička mu lôžko stlala
a vše dačo dobré dala,
tata v smelom rozlete
vodieval ho po svete.

Za slniečka, za pohody
na chutné ho vodil hody:
na čerešne do sadu,
na húsenky v záhradu.

Čimčarara, prvý všade,
nevyhýbal bitke, zvade,
nie div, vrabci nemilí,
že ho vše i nabíli.

Vtedy s krikom ku mamičke:
že ho tíkli po hlavičke,
že má nôžku v kolene,
snáď i obe zlomené.

Barborka Sušienková - 6.S

Ja si vôbec nemyslím, že som výnimočná tak, ako Lenka či Mafalda a Tiago. Som výnimočná po svojom. Spočíva to väčšinou v zlých vlastnostiach.

A; som drzá k učiteľom. To už asi všetci zistili (najmä pán učiteľ Vladko ☹ Veľmi by som sa chcela zmeniť).

B; neslušne sa správam

C; skáčem každému do reči

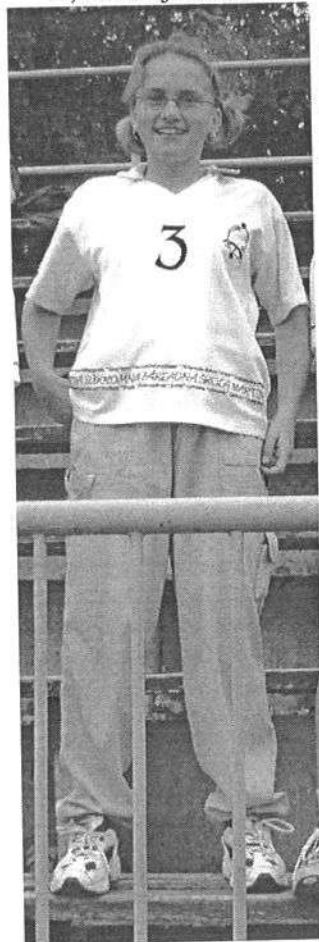
D; nedokážem prijať kritiku

E; nepoznám rešpekt

F; bijem sa- alebo skôr bijem chalanov

G; rada sa hádam

H; občas aj nadávam...

Ale už dost negativity. Mám aj dobrú stránku: celkom dobre sa učím (v niektorých predmetoch). A ešte niečo. Som narodená v znamení Ryby (25. 2.), rada čítam, pozerám horory a komédie, moje obľúbené ročné obdobie je leto (nenávidím zimu), baví ma Egypt, rada plávam, zbožňujem INÉ KAFE, rada sa bicyklujem, som úplne strelená a ešte veľa iného.

Život si užívam naplno - veď mám len jeden. Svoj voľný čas trávim tréningami alebo som v škole. Na kamarátov a kamarátky mi neostáva vôbec žiadny čas.

Doma sa učím (aj to len zemepis a väčšinou aj dejepis, prírodopis- občas - vlastne iba pred písomkou), úlohy si robím v škole. Moje idoly sú Miro Šatan, ale najmä VRATKO ROHOŇ.

Teraz, ak to nevedí, budem trochu opakovať po Kiddy: Moje heslá sú:

1. Výnimka potvrdzuje pravidlo.

2. Všetko zlé je na niečo dobré (takže aj môj život).

3. Porad' si sám!! Keď ťa zradia všetci priatelia, na koho sa obrátiš? (život je pes...)

PS: Rada do života (iba pre dievčatá): Keď sa s chlapcom pohneváš, z cesty sa mu vyhní. Keď ho stretneš za rohom, tak mu jednu švihni!!!! ☺

Autor: Anténa ☺

Poznámka redakcie: Barborka je skvelá plavkyňa, reprezentuje Martin na medzinárodných súťažiach, drží plavecké rekordy školy. Okrem toho reprezentuje školu na vytrvalostných pretekoch, je najrýchlejšia cyklistka vrchárka na škole. Bola tretia najlepšia v okrese v Zemepisnej olympiáde.

Dominika Drmlová - 4.S

Keď som bola druháčka, môj brat Jakub, začal navštevovať letecko - modelársky krúžok. Ako každý začiatok, aj on začínal s hádzadlami. Ja som tiež veľmi chcela stavať lietadlá, ale bola som ešte moc malá. Tak sme s ocinom doma stavali hádzadlá sami. Všetci sme potom chodili v zime na ligu hádzadiel. Mne sa nedarilo, lebo som sa bála, že sa mi doláme lietadlo a hádzala som slabou.

Vlani sme začali lietať s modelmi v kategórii F1E, ktoré sa nazývajú Magnety. To preto, lebo smer letu je udržiavaný pomocou magnetu. Sú to voľne lietajúce svahové vetrone. Preteky sa lietajú

zvyčajne na päť kôl, s maximálnym časom letu päť minút. Jedno kolo trvá celkovo hodinu. Súťažiaci majú čo robiť, aby za tú hodinu stihli nájsť svoj model, vrátiť sa späť na kopec kde je štartovisko a pripraviť sa na ďalší štart.

Na prvých pretekoch seriálu majstrovstiev Slovenska sme sa chystali do Liptovského Mikuláša. Rýchlo sme sa naraňkovali, obliekli a išli sme. Po príchode sme boli veľmi prekvapení, lebo súbežne s nami prebiehal aj svetový pohár. Bolo tam veľa súťažiacich z celej Európy. Ani sme sa nenazdali a už sa lietalo. Mali sme čo robiť, aby sme to všetko zvládli. Večer po pretekoch som už nevládala ani chodiť. Skončila som štvrtá zo slovenských juniorov, hneď za mojím bratom.

V ďalších pretekoch som skončila ako prvá. Jakubko bol tretí. Bol trochu smutný, ale zároveň bol šťastný, že ja som bola na prvom mieste. Získala som svoj prvý zlatý pohár na Majstrovstvách Slovenska.

Záver seriálu sa lietal v Martine. Počasie nám neprialo. Čakalo na vyhlásenie prvého kola, - hneď začalo pršať. Veľmi sme všetci premokli. Napriek zlému počasiu sme odletali dobré časy. Tentoraz skončil Jakub ako prvý a ja tretia.

Druhý deň ráno bolo slávnostné ukončenie seriálu a vyhlásenie výsledkov. Bola som veľmi šťastná, lebo som skončila v celkovom hodnotení tretia. Je to veľký úspech a už teraz sa neviem dočkať novej sezóny, lebo budeme lietať aj svetový pohár.

Dominika Drmlová - 4.S

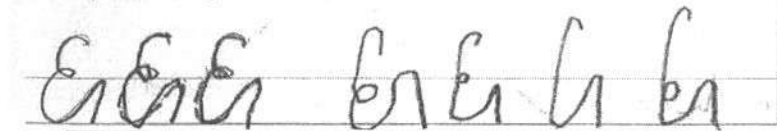
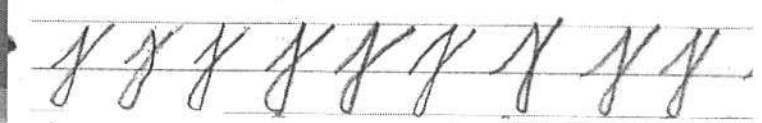
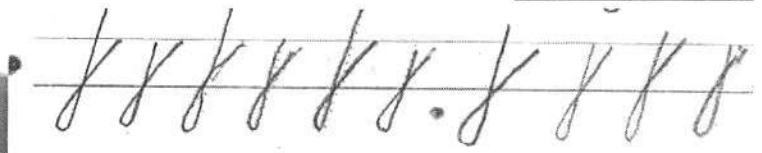
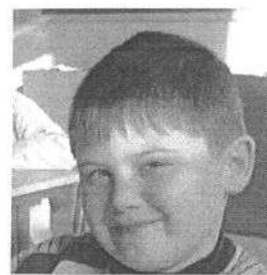
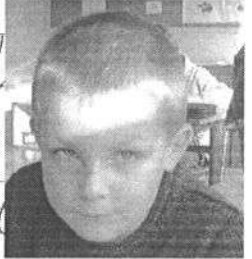
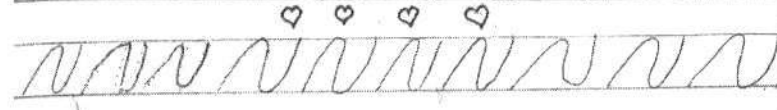
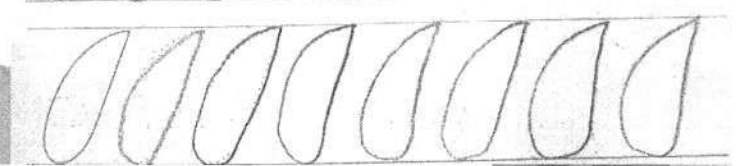
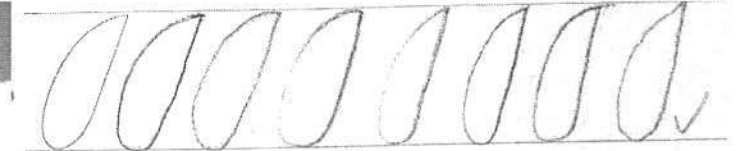
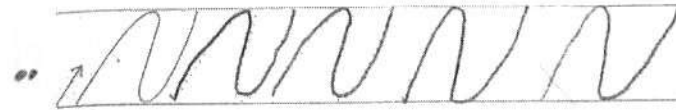
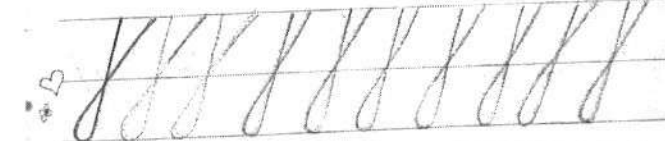
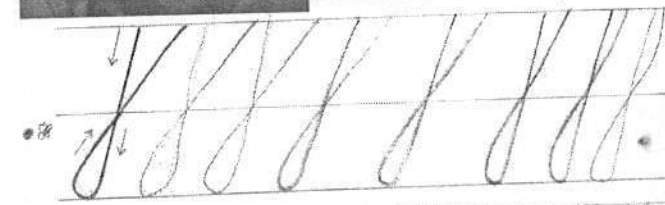
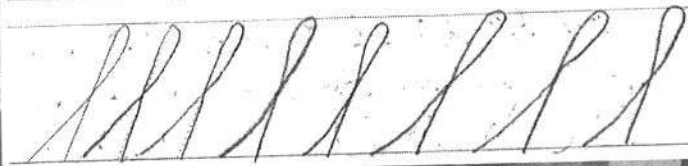
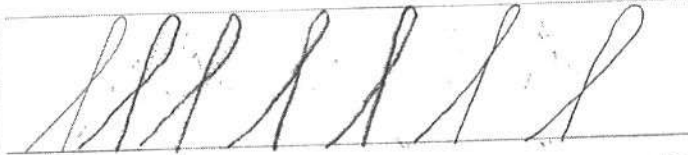
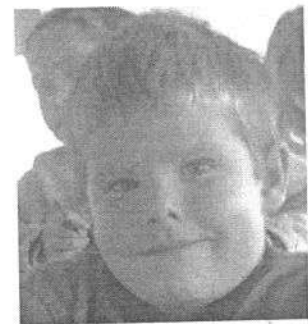
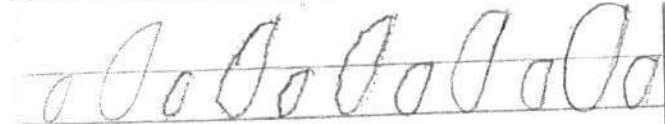
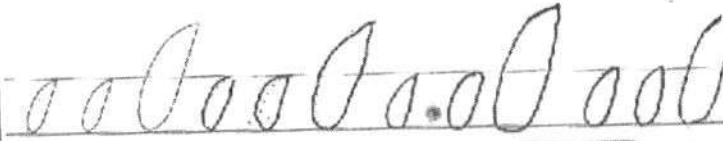
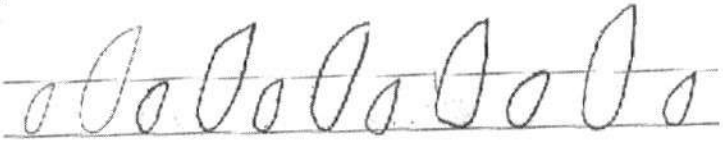
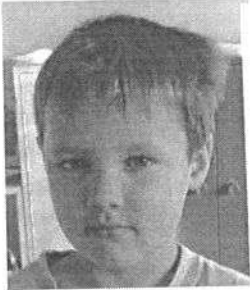
Poznámka redakcie: Gratulujeme a ďakujeme Dominike za celoslovenský úspech. Želáme veľa ďalších úspechov.

Prvé písmo

Prváčikovia sa vám na svojej dvojstránke pochvália so svojimi prvými tvarmi písmeniek.

Trieda Ferda Mravca

...čo nám prvé napadne, keď povieť meno spolužiaka...

Matko Miškolci

- má rád autá
- zaujíma sa o autá
- rýchlo počíta
- je najlepší žiak
- rád cvičí
- je veľmi slušný chalan

Matka Valachová

- je dobrá kamarátka
- má rada telesnú
- je super športovkyňa
- je najlepšia žiačka
- je najväčšia žiačka
- vie pekne čítať
- veľmi rada tancuje

Matko Taliga

- je bitkár...☺
- hrá sa na vojakov
- rád cvičí
- má diery na prste
- chodí neskoro...
- a je zaľúbený do...☺
- stále hrá Gameboy

Marianka Boďová

- je bitkárka...☺
- má rada kone a psy
- som do nej zaľúbený
- má rada čiernu farbu
- rýchlo počíta
- dajú sa s ňou robiť blbosti

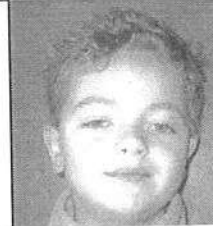

Adko Straňák

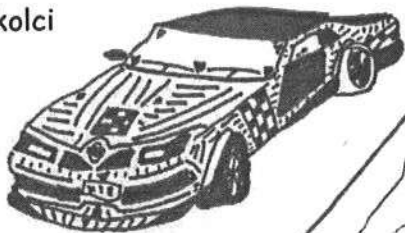
- má rád vojny
- rád „drví“
- má rád vesmír
- má rád stíhačky
- rád hovorí
- rád sa hrá s legom

Miško Žubor

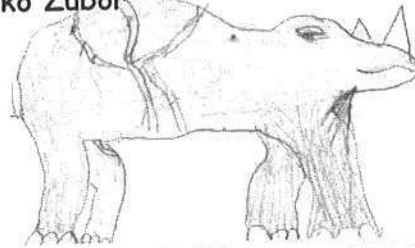
- rád sa hrá s legom
- má rád rytierov
- rád padá na zem
- je aktívny
- je hotový robot
- vie pekne čítať

Matko Miškolci

Miško Žubor

Matko Taliga

Marianka Boďová

Trieda Ferda Mravca

Dávidko Žuffa

- má rád psov
- býva riadne hladný
- veľmi rýchlo číta
- je dobrý v diktátoch
- ovláda internet
- požičiava ceruzky
- rád číta

Lukáš Majerčík

- je dobrý športovec
- je dobrý žiak
- je to môj kamarát
- rýchlo píše príklady
- rád sa hrá
- behá cez prestávku
- rád sa naháňa

Kristínka Legerská

- rada kreslí
- rada sa smeje
- často kričí
- bojí sa psov
- strašia ju strašidlá

Marek Bobáň

- je nový
- bol s Lukášom v škôlke
- páči sa mu u nás
- je neznámy
- je kamarátsky

Lukáško Nemčok

- dobrý spolužiak
- má rád stíhačky
- je najlepší kamoš
- rád hovorí
- má rád vojakov
- má rád Star Wars

Lenka Búchalová

- má rada srandu
- má rada kone, psy a ružovú farbu
- pekne píše diktáty
- je veľmi aktívna na hodinách prvouky

Tejko Maroš

- je dobrý športovec
- je dobrý v prvouke
- má rád dinosaurov
- dobrý kamarát
- má pekného psa
- nie je skúpy
- má rád Pána prsteňov

Pani učiteľka Renatka

veľmi dobrá učiteľka
má rada školu
má rada všetkých žiakov
je najlepšia učiteľka
vie pekne písať

...vymysleli sme pravidlá rozhovoru, ktoré sa snažíme dodržiavať; nie vždy sa nám to darí...
Ako sa rozprávame:

- Počúvať pozorne.
- Dívať sa na toho, kto hovorí
- Prihlásiť sa o slovo.
- Neskákať do reči, nevykrikovať.
- Hovoriť nahlas.
- Slušne sa vyjadrovať.
- (ďateľinka Matka)

NISSAN PATROL GR

Sila na ceste: Pre tých, ktorí svoje štvorkolky naozaj dobre poznajú, sa Nissan Patrol GR stal už dávno favoritom. A teraz v jeho prospech hovorí ešte silnejší nový 3-litrový turbo diesel s priamym vstrekovaním, ktorý dosahuje až o 40% väčší krútiaci moment a o 20% väčší výkon pri úspornejšej prevádzke, väčšom zrýchlení i lepších ťažných schopnostiach. Patrol GR je, viac ako kedykoľvek predtým, nesporne kráľom ciest i terénu.

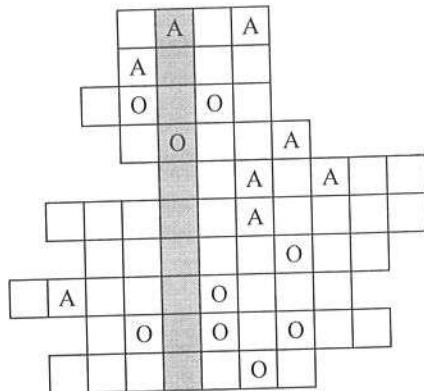
Sila v teréne: V teréne vám motor dodá viac istoty v strmých stúpaniach či na drsnom povrchu.
Zaujímavosť: Henri Pescarolo, ktorý sedel za volantom Patrola v niekoľkých Rallye Dakar, skonštatoval: „Patrol je skutočne nezničiteľný. Tam, kde už iné vozidla končia s dychom, sila Patrola znamená, že my prejdeme.“

Adam Nepela - 8.S

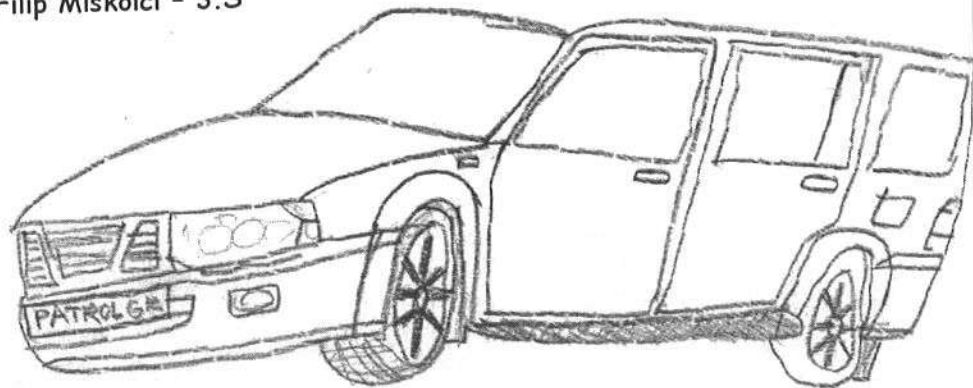
Auto - moto - tajnička

V tajničke je názov vizuálnej a mechanickej úpravy áut. Pripravil Michal Rusnák - 7.S

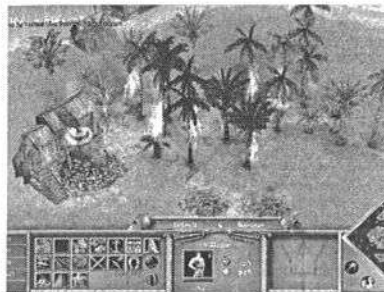
1. Ruská značka auta
2. Značka auta so štyrmi krúžkami
3. Poháňa auto
4. Japonská značka auta i motorky
5. Auto - „vysávač“
6. Micheliny sú ...
7. Druh motora na naftu
8. Auto bez strechy
9. Auto pre jednu osobu - (z Formuly 1)
10. Francúzska značka auta s levom

Filip Miškolci - 3.S

Age of Mythology The Titans

Severská božská sila - požiar

Draci sú silní a chýlia oheň

Myslím, že každý, kto má rád dobré stratégie, hral alebo aspoň pozná hru Age of mythology. Každý kto ju hral, sa určite nevedel dočkať pokračovania. No a ani sme sa dlho nenačakali a pokračovanie je tu. Má názov Age of mythology: the Titans.

Nové AOM sa od klasického moc neliší. Nezmenila sa grafika (nakoniec tá bola už v AOM vynikajúca) a ani v menu nie sú nové možnosti.

Inak pribudla nová doba Titan age, na konci ktorej si môžete vyrobiť Titána, ktorý je takmer neporaziteľný. Titan je veľká mýtická bytosť.

Nová je aj jedna rasa Atlantídaania s tromi bohmi Kronos (boh podsvetia), Oranos a Gaia (bohyňa Zeme), za ktorých môžete použiť niektoré božské sily viackrát. Najlepší z nich je Kronos. A nakoniec je tu nová kampaň s dvanástimi misiami. Ale misie sú omnoho ľahšie ako v prvom Age of mythology. Aj keď ich budete hrať na tretej obtiažnosti, prejdete ich v pohode.

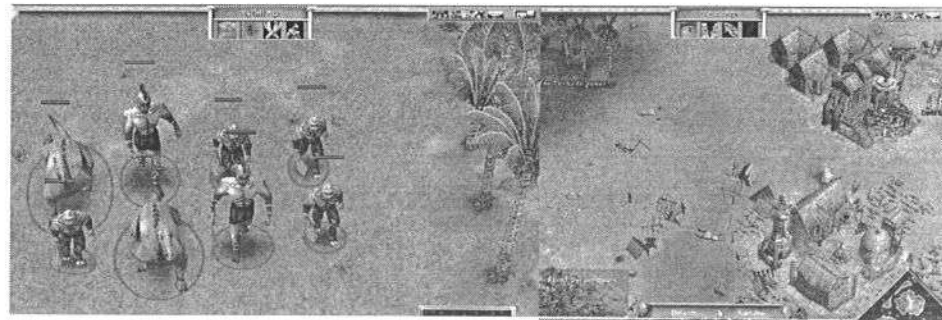
Minimum: 733mhz, 256RAM a 32MB grafická karta

Cheaty:

ATM OF EREBUS, TROJAN HORSE FOR SALE, JUNK FOOD NIGHT: 1000 zlata, dreva a jedla,

WARTH OF THE GODS: nekonečno tornád, bleskov, meteoritov a zemetrasení,

PANDORAS BOX: pridá božské sily

Výstup na Hole

Bolo to asi v nedeľu, už sa nepamätám. Mali sme sa stretnúť o pol desiatej na konečnej. Bývam blízko, bola som tam prvá. Najprv tam bolo prázdno, ale potom prišiel pán vychovávateľ a Temis. Rozmýšľali sme, kde asi môže byť Vladko. Spomínaj čerta a už je tu.

Najprv to bola nuda, a to riadna. Kúsok nad hodinovou to začalo byť lepšie. Keď sme sa už skoro zo serpentin napojili na cestu, Janko rozbalil rucksak – a vytiahol termosku a ŠTRÚDEU (!!!), ktorú vraj ukradol žene priamo zo špajze! (Celý on.) Najedli sme sa a išli sme ďalej. Takisto ako na cyklotúre sa mi niečo „prihodilo“. Temis sa zmocnil Vladkovho telefónu a pustil strašne smiešny zvuk, ktorý voláme „Kostolník.“ Ja som vtedy mala v ústach čaj, neovládla som svoj rehot a čaj som samozrejme vyprskala na zem. Zas sme sa len rehotali. Na chate sme sa ohriali a pokračovali vyššie. Prešli sme na „dvojku“ a chceli sme ísť po nej hore. Z fakt neznámych príčin sme nešli. Namiesto toho sme šli DOLE. Náš pobyt na vrchu Holí netrval dlho. Ako sme schádzali, išli okolo nás aj dajakí turisti. Ja som Temisa nahovorila, aby pustil už spomínaného kostolníka. Pustil ho. Ľudia sa začali obzerať, nevedeli, čo sa deje. My s Temisom sme sa tam tak pučili, že až. Tak to je stručne asi všetko.

Ad'a Kiddy Dírerová - 7.5

Bola nedeľa 13. októbra, a hoci nás bolo málo, zábavy bolo nadostač. Cesta hore bola trochu upršaná, ale pri chate, v ktorej bývame na lyžiarskom, zrazu prestalo pršať. Vnútri sme stretli pani učiteľku Lenku a Miňa Čerňanského s rodinou. V pláne sme mali doraziť na miesto prvého snehu a odfotiť sa tam. Bohužiaľ sme nevedeli, že už nemáme film, a tak z toho nebolo nič. Vyššie sa nám už nechcelo stúpať, tak sme to obrátili a zišli späť dolu. Cesta dole bola zábavnejšia ako cesta hore...

Temis Amiridis - 6.5

Magura a Suchý

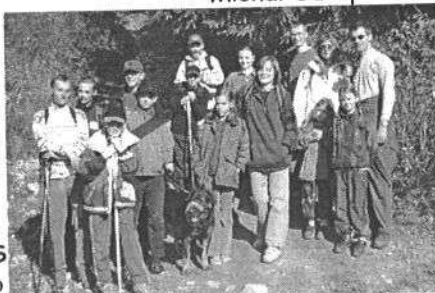
Bol pekný slnečný deň, ale aj tak bola zima. Bol som vyzbrojený, ako keby som išiel na Mont Everest. Mali sme aj troch psov. Jeden bol Vladkov, jeden Viktorov a jeden Adin. Vladkov bol dosť veľký, a preto niektorých ťahal do kopca. Keď prišla rada na mňa, tak som namiesto toho, aby on ťahal mňa, ťahal ja jeho. Po ceste sme sa stále rozprávali, nebola teda nuda. Už sme len čakali, kedy uvidíme chatu. A potom sme sa tešili, že sa konečne najeme. Bolo tam veľa ľudí, a teda málo miesta. Radšej sme sa však tlačili, ako by sme mali behať po voľnej prírode. Niektorí chceli ísť vyššie, ale mne sa už nechcelo. A tak som išiel s pánom učiteľom Jankom dole. V Martine nás porozvážal a pomaly sme sa porozchádzali domov.

Po výstupe na Maguru sme si trochu oddýchli a vyrazili na Suchý. Bolo nám veľmi dobre – cesta nebola náročná, ale videli sme prvý sneh. Nebolo ho veľa, ale úplne postačil na guľovačku. Pod Suchým sa každému zdalo, že to bude ťažký výstup. A aspoň pre mňa bol. Vyšiel som hore ako prvý a naskytol sa mi nádherný pohľad.

Bol to veľmi pekný zážitok a dúfam, že sa zopakuje.

Milan Čeňanský - 5.5

Bolo nás osemnásť: Iba Maguráci: Dano Kolcun, Mišo Sukup, učiteľia Janko a Viktor s priateľkou Maťou, Maťka Valachová so sestrou Luckou a rodičmi. A tí, čo vyšli na Suchý: Milan a Lejka Čerňanskí s rodičmi, Ad'a Dírerová, Temis Amiridis, pani učiteľka Maťka Wittyová s dcérou Sárrou, páni učiteľia Vladko a Matej.

Michal Sukup - 7.5

Bilingválne gymnázium v Sučanoch

Nepáčilo sa mi vonkajšie prostredie budovy gymnázia. Ale keď sme vošli dnu, bolo to lepšie. Hneď k nám podišiel jeden študent, ktorý nám oznámil, že sa máme zaregistrovať a potom ísť do telocvične, kde bolo privítanie.

Mali sme možnosť nazrieť do tried, uvidieť, ako sa učí. Ja som bola prakticky všade, i keď som väčšinou nevedela, aký je to predmet. Najdlhšie som bola na fyzike a francúzskom jazyku. Mala som pocit, že je to veľmi ťažké, čo aj je. Veď to je už gymnázium a predsa len sa vyučuje v anglickom jazyku. Celý čas mám pocit, že niektorú látku by som nemusela pochopiť ani v slovenskom jazyku, nieto ešte v angličtine, ale to je asi iba pocit. Všetci mi tvrdia, že by som si zvykla. Potom som ešte počula o tom, ako sa tam učí matematika. Že sa v prvom ročníku učili ako sa povie plus, mínus a postupne všetko. Ak by to išlo takto, tak by sa to dalo v pohode zvládnuť.

Myslím, že tam boli milí ľudia a je to dobrá škola. Budova je veľká a má mnoho poschodí (a mnoho schodov), ale triedy a telocvičňa boli dosť malé. Predpokladám však, že to by mi vôbec neprekážalo. Najvrchnejšie triedy (bola tam napríklad francúzština alebo nemčina) na mňa pôsobili trochu ako izby. Tie mali dobré okná, také šikmé. A boli tam pekné záchody. A jedna z veľmi dôležitých vecí je, že tam mali dva pingpongové stoly a dobrých hráčov.

Myslím, že je to výborná škola a potvrdzujú to výsledky žiakov. Ešte neviem, či pôjdem na túto školu, ale ak sa pre ňu rozhodnem, predpokladám, že to bude skvelá voľba.

Lenka Štípalová - 8.5

Scénická žatva

Na hodine slovenského jazyka sme sa dozvedeli, že pôjdeme na Scénickú žatvu, na detské predstavenia. Veľmi som sa tešila. V divadle sme si sadli úplne hore; s Natáľkou a Ivou sme skoro nevideli. Ale našli sme si medzierku, ktorou sme sa potom pozerali. Najviac sme sa bavili na pantomime. Pri treťom predstavení sme zišli dolu, aby sme videli, čo všetko sa odohráva v akváriu. Aj to bolo veľmi zábavné. Po predstavení sme zistili, že sa nám to všetkým veľmi páčilo.

Dominika Lukáčová - 5.5

Po poslednej hodine po nás prišla pani učiteľka Zuzka – a išli sme do nášho divadla. Bolo tam veľmi veľa ľudí. Odložili sme veci a sadli si na miesta. O chvíľu prišiel jeden ujo, ktorý povedal, že uvidíme tri predstavenia – o Otravnej chrípke alebo Zlatej rybke, pantomimu Spovedník a tiež Akvárium. Všetky tri hrali deti a všetky boli pekné a humorné. Chcela by som to vidieť ešte raz.

Bora - Anna Madliaková - 6.5

Bora je môj pes; plemeno bernský salašnícky pes. Má jeden rok, ale na váhe a veľkosti jej nič nechýba. Rozhodli sme sa ísť s Borou na výstavu do Hurbanova. Cesta bola v pohode, Bora bola kľudná. Neustále kontrolovala – ňufákom – či sme všetci.

Súťažilo sa v kategóriách – šteňatá, dorast, mladé psy, veteráni, šampióni. Boru zaradili do skupiny mladých psov. Najprv sme behali v koliesku. Bora to zvládla perfektne. Potom sme ju dali do výstavného postoja – aj to zvládla super. No keď musela ukázať zuby, to sa jej nepáčilo. Rozhodkyňa jej tiež pochválila srst.

Rozhodovalo sa medzi Borou a ešte jedným psom, ale nakoniec vyhrala Bora. Boli sme šťastní. Zapojili sme sa ešte aj do ďalších súťaží – o najkrajšieho psa (tu bola Bora druhá; rozhodkyňa povedala, že má ešte čas) a tiež súťaž, v ktorej som súťažila ja s Borou (tretie miesto). Na prvý raz je to super, nie?

A odmena? Pre Boru asi len jedna – vrece krmiva...

Ivetka Čarná, 5.5

Bol si s nami zahrať stolný tenis pán primátor Stanislav Bernát. Na našej fotke hrá partičku so siedmakom Michalom Rusnákom.

Rok tretí - sklabinský

Druhý polrok druhého roku existencie Bell Amosu bol poznamenaný tým, že sme hľadali vhodné priestory pre činnosť našej školy. Vedeli sme, že p. riaditeľ Libo na Gymnázium J. Lettricha na Ladovni rozširuje svoju školu o ďalšie triedy a nám už ďalšie priestory dať nemôže. Oslovili sme takmer všetkých, ktorí nám mohli nejakú pomoc, ale bezvýsledne. Nakoniec nám na odbore školstva sľúbili tri triedy na ZŠ Čapajevovej v Martine. Aj keď pani riaditeľka nebola tým nadšená, odchádzali sme na prázdniny spokojní.

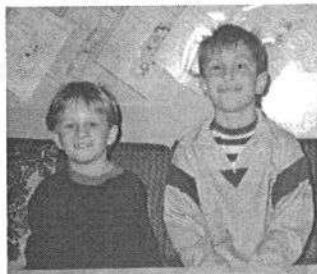
Po dvoch týždňoch oddychu (= balenia školských vecí) sme dostali oznam, že priestory nedostaneme, lebo tam idú triedy cirkevnej školy. Ostali sme doslova na ulici! Ešte aj dnes mi ide mráz po chrbte, keď si spomeniem na tie dni. So slzami na krajíčku som sa snažila zbaviť beznádeje, ktorá sa ma zmocnila. Takýto by mal byť koniec? – kládla som si otázku. Celý prípad sme zmedializovali. Zvolala som novinárov tlačovú konferenciu, písali sme do Markízy, rodičia napísali petíciu – všetko bezvýsledne. Ste súkromná škola, starajte sa, zneli odpovede.

Vtedy som pochopila veľa o živote a tom, že problémy nás položia, iba keď im dáme šancu. Pochopila som, že záranky sa predsa dejú. Pri obchádzaní okolitých dedín, ktoré boli našim posledným útočiskom, nám jeden rodič – pán Cabala /aj dnes mu ďakujem/ - poradil, že v Sklabiňi je voľná časť škôlky. Doslova sme tam leteli. Nebola to škôlka, ale škola a zdalo sa, že čaká práve na nás. Sklabiňu som mala vždy rada, ale odvtedy nedám na nich dopustiť. Dnes tvrdím, že Bell Amos existuje práve vďaka týmto ľuďom, ktorí nám vyšli v ústrety a vôbec im nevdadlo, že sme súkromná škola. Starosta obce Lacko Kováč, pani riaditeľka Hanka Skybová, pani učiteľka Valika, pani Vaváková a mnohí ďalší...Jednoducho, nedá sa na to zabudnúť!

A potom sa to začalo. Maľovanie priestorov, upratovanie, balenie a sťahovanie. Autá z firmy Madis od Szépeovcov nám previezli naše „majetky“, učители prestali dovolenkovať, kráľ Abecedár so ženou Katkou a priateľka Danka naopak začali dovolenkovať v Bell Amose a všetko sa krásne stihlo. 1.septembra sa mohol začať nový – tretí – rok existencie našej školy. Známa sklabinská cukrárka teta Šuvadová nám pre každú triedu upiekla výbornú čokoládovú tortu.

/Najväčší šok som zažila ráno v deň slávnostného otvorenia školského roku. Vedela som, že na dedine sa v jeseni tlačia myšky do tepla. A tak ma ráno privítala myška práve v prvej triede. Jedna ušla do diery a druhá sa chytila do pasce. Ešteže tam bol kráľ Abecedár, ktorý ju vyhodil. Žiaci by ma boli našli od strachu asi na stole. Ja sa totiž myši bojím zo všetkého asi najviac! /

Pribudla k nám nová pani učiteľka Zuzka Ferenčíková, ktorá sa stala triednou učiteľkou v triede Ferda Mravca. Mimochodom, túto triedu sme si prerobili z bývalej jedálne. Tretíaci začali s celoročným plánom S bádateľkou Pipi za poznaním sveta. Pribudli nám noví prváci: jediné dievča Natálka Daubnerová a chlapi Miško Kučera, Maľko Zachar, Jožko Mintal, Lukáško Kozák, Jurko Gabriel, Tomáško Konderla a Kubko Kubiš. Nebolo ich veľa a niektorí bývalí žiaci od nás odišli. Rodičom nevyhovovalo dopravovať deti 9 km do Sklabiňe. Ja sama som nazvala tento rok rokom čiastočného útlmu.

Denne sme do Sklabiňe prepravovali vyše tridsať detí. Niektoré autami s rodičmi, niektoré ráno o 6,45 hod. alebo o 8,40 hod. autobusom od Národného cintorína. A poobede späť domov – o jednej, o druhej, o pol štvrtej, o pol piatej. Bolo to veľmi náročné a najväčšiu zodpovednosť mala asi Zuzka, ktorá prepravovala najviac detí. Vyučovanie sme začínali ráno o 9. hodine. Veľmi to vyhovovalo najmä našim sedemspádom /Miško Kučera, pamätáš sa?/.

Jeseň bola krásne teplá a slnečná. Raz ráno sa pred dverami školy objavil veľký kôš s ovocím. Trónili v ňom hrušky, slivky a jablká. Suseda „odnaproti“ nám doniesla vitamíny pre deti. Inokedy na výstavku ovocia prispeli dobrí ľudia plodmi všetkého druhu zo záhrad. Na konci septembra sme urobili na Sklabinskom hrade veľkú vernisáž kresieb, hradných strašidiel a modelov hradu. Deti si s rodičmi mohli vyskúšať svoju šikovnosť v hode sekerou, v streľbe z luku, zo vzduchovky, povozit' sa na koníkoch, poopekať si špekačky na hradnom ohnisku...

V Sklabiňi sme zažili aj prvý Halloween, ale o tom sme písali už v minulom čísle. Aj o pravých dedinských Vianočiach ste si prečítali v minuloročnom vianočnom čísle. O čom sme však nehovorili, to je rozprávková zima, ktorú sme tam zažili. Stavanie snehuliakov, brodenie v závejoch, guľovačky. Radko a Martinko Zacharovci neraz so mnou odpratávali sneh spreď školy, aby sme sa dostali do budovy. Nad dverami viseli obrovské cencúle a snehu bolo takmer pod okná. Škoda, že v čase, keď sme sa chystali na lyžiarsky výcvik, prišiel odmäk a z lyžovačky nič nebolo.

Počas roka sme mali mnoho návštev: boli u nás študenti z Jeseniovej Lekárskej fakulty, škôlkari z MŠ v Záturčí, /s pani učiteľkou Lenkou Valockou, ktorá netušila, že raz bude u nás pracovať/, pani učiteľky zo ZŠ Bojničky. Počas pobytu svojich rodičov v zahraničí sa stala na mesiac našou žiačkou aj Šarlotka z Banskej Bystrice /vnučka pána Cillera, scenáristu z martinského divadla/. Peťo Grom si zlomil ruku a ja, aby som nebola horšia, som si na začiatku júna /ako inakšie, na prázdniny/ u pani učiteľky Helky na Bystričke zlomila ruku tiež. / Ako tento rok, mala som presne tú istú zlomeninu na tom istom mieste a bola som zasádrovaná celé leto! /

Do školy v prírode sme išli do motela Uľanka. Mali sme krásne slnečné počasie, nechýbal tradičný indiánsky deň /ten majú deti najradšej/, túry, dorozumievanie sa pomocou morzeovej abecedy, táboráky, športové dni, návšteva Harmaneckej jaskyne a veľkým zážitkom bolo, keď pristál pri našom horskom dome človek spadák. Natálka tu oslávila svoje narodeniny a my všetci sme sa hostili na tortách, ktoré sme jej pripravili.

A ešte jeden zážitok sa spája so Sklabiňou. Je to prvá svadba v Bell Amose. V januári sa pani učiteľka Zuzka rozhodla, že si zmení svoje meno na Kováčová a tak sme sa „svadbili“. Nevesta a ženích boli krásni! Nechýbalo množstvo detí /takmer celá trieda/, nakreslené plagáty, ryža pre šťastie a hlavne výborné koláčiky.

Školský rok sme v zdraví /ja so zlomenou rukou, ale inakšie zdravá/ dožili. Bolo nám smutno, lebo sme vedeli, že ďalší rok tam ostať nemôžeme. Niežeby nás nechceli, ale jednoducho nebolo kde. V lete sme si urobili na školskom dvore ešte na rozlúčku 10 dňový letný tábor. A potom nasledovalo opäť smutné balenie a sťahovanie a opäť boj „s veternými mlynmi“. Ale o tom nabudúce...

Pani riaditeľka Hanka

Pani učiteľka Zuzka pre vás cez internet urobila rozhovor s Vratkom Rohoňom zo skupiny Iné Kafe. Prinášame vám ho v origináli. V strede časopisu nájdete aj plagát skupiny s podpismi všetkých jej členov.

AHOJTE MAŤO, ZUZKA A 80 DETVÁKOV! SOM RÁD, ŽE STE SI SPOMENULI AJ NA NAŠU KAPELU. ĎAKUJEM A DRŽÍM PALEC!

ODPOVEDE SÚ POD OTÁZKAMI. S POZDRAVOM

VRATKO

- *V detstve sa chlapci radi hrávajú na vojakov, slávnych športovcov či najnovšie na rôznych supermanov. Ako ste sa hrávali vy?*

Vratko: Na vojakov - hlavne na Rusov a Nemcov. Každý chcel byť Rus, lebo ten vždy vyhral. Nemec sa potom musel stále váľať po zemi a tváriť sa, že ho trafila guľka

- *Aké máte spomienky na základnú školu?*

Vratko: Prijímať, ale až s odstupom času. Školu som nikdy nemal rád, ale určité veci na základke boli určite krajšie ako na ďalších školách. A naopak.

- *Poznáte nejaký zaručený spôsob využívania ťahákov? Používali ste ich?*

Vratko: Jasne, ale hlavne na strednej. To som mal už kopy iných starostí, ako venovať sa škole. Mal som frajerky, kapely a komu by ostával čas na školu? :) Museli nastúpiť ťaháky. Do školy som načas prišiel vždy len 1.septembra, aby som si chytil flek v predposlednej lavici pri okne v rade pred katedrou. Spredu som bol chránený radom spolužiakov, bol som dostatočne vzadu, nemal som voči učiteľovi prakticky ani jednu nechránenú stranu a na ťaháky som mal navyše oproti iným spolužiakom k dispozícii parapet + radiátor.

- *V čo veríte a čo je pre vás najdôležitejšie?*

Vratko: Po skúsenostiach len v samého seba. Keď sa vám všetci otočia chrbtom, vždy zostane jeden človek na vašej strane - vy sám.

- *Čoho sa najviac bojíte?*

Vratko: Neviem.

- *Ak by ste sa mohli stretnúť s niekým z minulosti, kto by to bol?*

Vratko: S Gottwaldom - nakopal by som ho do ...

- *Vedeli ste o tom, že zvanie rozširuje rečové možnosti?*

Vratko: Nie:))

- *Akým jedlom si zaručene zlepšíte náladu?*

Vratko: hocijakým chutným v pravý čas. Žeby rezance s tvarohom, maslom, cukrom a škoricou? Alebo špagety?

- *Pomáha vám niekto s vašim imidžom?-*

Vratko: Nie.

- *Existuje nejaké miesto, mesto, kde hráte radšej než inde?*

Vratko: Na tieto otázky nerád odpovedám, niekto môže odpoveď považovať za urážku.

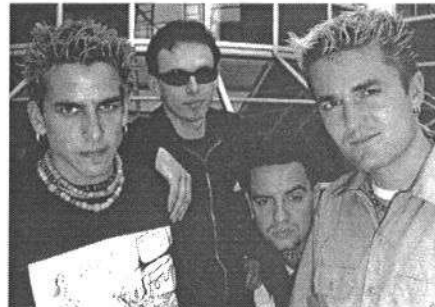
- *Myslíte si, že existuje nejaká melódia, ktorá spája svet?*

Vratko: Tidip - tidip, sms - tón nokie. Lezie mi už pekne na nervy.

- *A na záver malá učiteľská otázka: Čo hovoríte na to, že vás počúvajú aj decká, ktoré nie tak úplne rozumejú textom...a občas ich aj používajú v nie práve najvhodnejší čas?:)*

Vratko: Vysvetľujú si ich po svojom. Zmysel niektorých skladieb pochopia možno až neskôr. Ja som nebol iný, keď som bol ako oni.

Otázky kládla pani učiteľka Zuzka, odpovedal líder skupiny Iné Kafe Vratko Rohoň.

Zámok Érie

„Páni, tak to som nečakal,“ pomyslel si Harry, a pripadal si neuveriteľne prihlúplo. „Hermiona je kráľovná čarodejov.“ Mľaskanie za ním mu odtrhlo zrak od Hermiony a zdesene sa otočil. Očakával krvavú scénu. No Beltora vlkolak neroztrhal, len ho pokryl lepkavou vrstvou slín, ako ho olizoval.

„Fenris, k nohe,“ skríkla Hermiona, vlkolak vyceril svoje čierne zuby a poslušne sklonil k Hermione svoju hlavu. Bol obrovský. Aj keď ležal, siahal jej vyše pása.

„Dovoľte, aby som vám predstavila Fenriho, najstrašnejšieho vlka, aký kedy chodil po svete. Raz zožerie aj samotného severského boha Odina.“

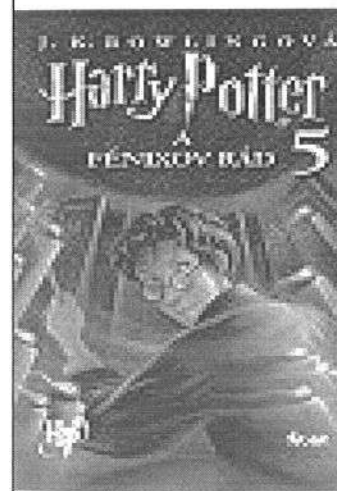
„Podľa mňa vyzerá menej strašidelne ako Hagridove potvorky,“ zachichotal sa Harry. Skôr ako stačil použiť ďalšiu narážku na podobu vlkolaka, Beltor sa postavil:

„Oh, to bola ale nepríjemná kúpeľ!“ Akosi zženštilo si pretrel vlasy Beltor. „Moje drahé detičky, nesmieme zabúdať, že sme v údolí Érie. Tu sa všetko magické nečakane zmení. Nadaný stratí svoj dar, odmeranučký sa stane priateľským, krutučký milučkým. A Fenri bude ten najprítulnejší psiček. Nie, nie, prosím...“ skríkol, lebo pri tých slovách už bol Vlkolak pri ňom a svojím obrovským jazykom mu prejavoval svoju náklonnosť.

„Skutočne si pripadám akosi prihlúplo,“ pomyslel si Harry a urobil ďalšiu hlúposť. Roztrhol si košeľu a vyskočil: „Budem lietať bez metly!“ A skutočne vyletel.

Hneď nato však dopadol tvrdo na zem a na mieste, odkiaľ mu zmizla jazva, sa zjavila nová. A potom sa mu len zdalo, že ho niečo začalo utierať niečím teplým...

Harryho Pottera 5 si budete môcť kúpiť už v decembri v kníhkupectve Martinus. Pozor, bude tam polnočný predaj!

„Nesmiem dopustiť, aby mi to preráslo cez hlavu,“ počul Harry prvé slová, keď sa prebral. Hermiona sedela chrbtom k nemu, kolená skryté pod bielymi šatami a hľadela kamsi do diaľky. Aj Harry sa poobzeral, ale nevidel okolo nej nič, čo by jej mohlo prerásť cez hlavu.

Fenri by jej mohol prerásť, ale ten na lúke naháňal motýľov. A Beltor tiež, ale na hlave mal upletený veniec z kvetov. „Čo sa stalo?“ naklonil sa k Hermione.

„Harry,“ skríkla a objala ho. „Som rada, že si sa prebral. Zo všetkých strán do mňa vchádza mágia a ja cítim, že nemám sil ostať taká, aká som bola. Vidím, že nás o chvíľu čaká ťažká skúška. A Beltor zabudol na všetko, čo vedel a ty robíš stále čudné veci.“

„Nerobím,“ pokrútil Harry hlavou, urobil stojku a tri kotúle. Vypľul trávu a vtedy to zbadal. Za stromami sa do výšky vypínal prekrásny zámok.

„Áno, Harry, musíme ísť tam, aby sme sa zachránili. Čaká nás tam najmocnejší mág, akého si kedy poznal. No najprv budem musieť spraviť niečo s tvojím myslením.“

„Hav, hav!“ výstižne poznamenal Harry a už sa k nemu rútil Fenri.

Ako na Halloween strašilo v riaditeľskej veži /alebo jeden deň v Bell Amose/

Halloweenske ráno v riaditeľskej veži, ako voláme pozíciu riaditeľne na druhom poschodí, začalo ako zvyčajne. Ešte v kabáte som zapla vodu na neodmysliteľnú rannú kávu a pozrela si denný diár. Bolo tam toho neúrekom, bol to predsa posledný deň pred jesennými prázdninami...

Zazvonil telefón. Zdvihla som slúchadlo, v telefóne šušťalo a pukalo. Potom niekto zložil. Omyl, povedala som si, stáva sa to. Po zaliatí kávy sa zvonenie opakovalo. Opäť tie isté zvuky. Fajn, pomyslela som si, veď je Halloween.

Počas rannej kávičkovej siesty sa u mňa z rôznych dôvodov vystriedalo asi sedem ľudí, päť telefonátov striedavo na mobil a pevnú linku a zazvonilo na hodinu. Medzitým som stihla vyprevadiť kolegyňu Majku a žiakov na Deň otvorených dverí na Bilingválne gymnázium do Sučian. Chýbala aj ďalšia kolegyňa Darja a tak všetko, čo malo ruky a nohy, zastupovalo. Sadla som si k robote, keď sa ozvalo klopanie na dvere. Stáli za nimi dvaja sympatickí úplne neznámi ľudia, ktorí prejavili záujem o štúdium dieťaťa na našej škole. Mám rada takéto návštevy a tak som si z môjho pracovného času odkrojila ďalšiu hodinku. Popoludní nás čakal okresný basketbalový turnaj O pohár riaditeľky Bell Amosu. Našich chlapov - Janka a Maťka som „vyslala“ urobiť potrebné nákupy do veľkoskladu.

Opäť som sa pustila do roboty. Chytila som prvý papier. Opäť zaklopanie a milá návšteva. Sestra jedného nášho žiaka priviedla k nám na besedu priateľa z Anglicka. Bolo to veľmi zaujímavé – hovorili o krajine, zvykoch, mentalite národa, deti komunikovali s ním po anglicky.

A opäť telefonát, v ktorom si overovali naši známi, či o 10. hodine platí stretnutie s ďalšími Angličanmi, ktorí majú prísť pracovať do jednej martinskej firmy a majú záujem dať deti k nám na štúdium. Chlapci aj rodičia boli zlatí, prechádzali sme po škole a v priamom prenose zažili, ako sa oslavuje Halloween... Strašenie, šantenie, spev, hádzanie papierových gúľ a kopec švandy... A popri tom bežali halloweenske vyučovacie hodiny so všetkým, čo k tomu patrí.

V ďalšom telefonáte som sa dozvedela, že nám vezú sud piva na turnaj učiteľov, treba poslať chlapov na pomoc. Lenže koho? Vtom sa objavil náš civilkár Vladko a zachránil situáciu. K pivu zabudli pribaliť poháre. Ďalšie telefonáty a o pol hodiny sme ich mali na mieste. Nestihli sme si vydýchnuť a pred brány telefonovali kolegovia Janko a Maťko, že treba nosiť z auta tovar do bufetu. Zvládli sme to s úsmevom na tvári. /Veď zajtra sú prázdniny.../

Po rýchlom obede som si už podávala ruky s dvomi malými Belgičanmi, ktorí prišli na návštevu na Slovensko k našim portugalským žiakom Mafalde a Tiagovi. Strávili u nás niekoľko hodín, dokonca si zahráli aj stolný tenis.

Úchytom som si stihla vypočítať našich žiakov, ktorí sa s kolegyňou Majkou vrátili zo Sučian - ešte plní dojmov zo strednej školy. S obdivom som však sledovala kolegyne, ktoré s bravúrnosťou chystali pohostenie pre športovcov, ktorí sa k nám začali schádzať zo všetkých kútov nášho okresu. Druhý civilkár Viktor vyberal hudbu na diskotéku. Za krátky okamih sa dve triedy premenili na športové centrum, v strede ktorého trónil prekrásny putovný pohár riaditeľky Bell Amosu. Vtedy som si s dojatím uvedomila, aké dôležité je mať okolo seba tých správnych ľudí. Pri nich človeka nič nezaskočí, ani halloweenske strašenie vo veži...

Päť učiteľských družstiev a jedno z Neografie. zvädzalo až do večerných /a potom do nočných hodín / športový boj o prvenstvo. Víťazom pohára sa stalo nakoniec družstvo Gymnázia V.P.Tótha v Martine, ktoré vo finále porazilo domáce družstvo Bell Amosu. Aj to je už niekoľkokoročná tradícia. Ale raz sa nám to snáď podarí...

V halloweenský deň sa teda dvere na mojej veži nezatvorili. Stretlo sa tu množstvo nadšencov športu, učiteľov, ktorí nemerajú čas rozvrhom hodín, ale robia veľa navyiac. A nielen pre seba.

Pani riaditeľka **Hanka**

Kapitola dvanásta - Rysí tiger

Keď si psík oddychol od vlkov, napil sa a napapal, šiel na prechádzku. Šiel a šiel, až natrafil ku malej skale so samými jaskyňami. Bál sa najprv priblížiť, lebo mal zlé skúsenosti s jaskyňami. Veď si pamätáte: v jednej žil drak a do psíkovej jaskyne sa raz nast'ahoval aj medveď.

Čudoval sa tiež, prečo v lese rastú rôzne druhy stromov a napokon sa konečne odvážil ísť k jaskyniam. Priblížil sa k jednej a vtom z nej niečo vyletelo.

Psík sa zľakol a utekal preč. Uvedomil si však, aké to bolo malé, otočil sa a obzrel si to dôkladne. Bol to netopier. Vyzeral však inak ako netopier. Psík to však nemohol usúdiť, lebo nikdy žiadneho netopiera nevidel.

Šiel k druhej jaskyni, ale v tej boli dva netopiere a netopierie mláďatá.

Pri tretej, najväčšej jaskyni, si myslel, že tam budú len ďalšie netopiere. Ale nebolo to tak. V jaskyni uvidel zviera, vyzeralo ako rys, ale aj ako tiger.

Psík sa zľakol, rysí tiger bol prekvapený, ale rozbehol sa na psíka. Ten utekal znovu k svojej jaskyni. Rysí tiger psíka preskočil a zmenil smer. Psík však tiež zmenil smer. Obaja sa dlho naháňali a stále menili smer. Psík však zariadil, aby sa priblížili k jeho jaskyni. Obaja boli rovnako rýchli a tak sa dlho naháňali, až obaja nevládali. Psík vedel, že sa teraz musí niečo stať.

Aj sa stalo. Psík zastal a potkol rysieho tigra. Rys spadol a prevalil aj psíka. Ten sa postavil a uškrabol rysotigra na tvár. On mu to vrátil a zahryzol sa psíkovi do chrbta. A psík sa mu zahryzol do krku.

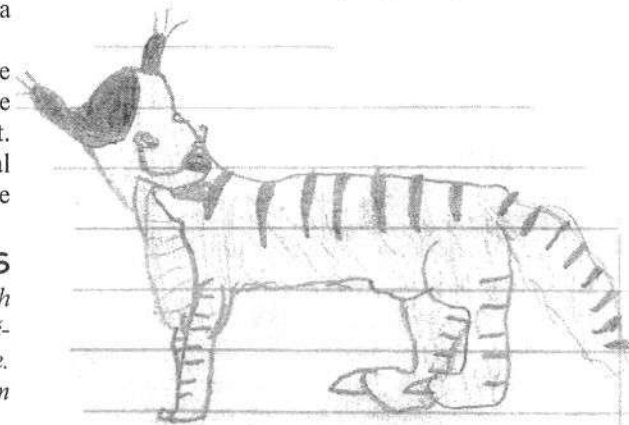
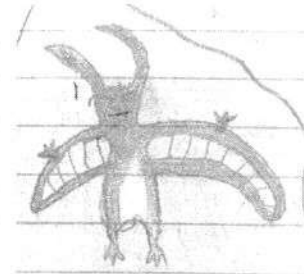
Takto boli zahryznutí osemnásť sekúnd a potom odskočili od seba.

No o chvíľu sa opäť hrýzli. Psík sa však uhol a oslepil rysotrigra chvostom. Ešte do neho aj nabúral a zhodil ho na zem.

Psík si myslel, že sa môže rozbehnúť domov, ale rysotiger ho držal za chvost. Psík mu však unikal a utekal do svojej jaskyne. A žil šťastne vo veľkom Dračom lese.

Tomáš Hakel -7.S

To bol posledný príbeh z Tomášovej knižky o Statočnom psíkovi a Dračom lese. Možno sa so Statočným psíkom ešte stretne.

Svišť lesný

Veľkosť: 45 – 61 cm

Rozšírenie: Severná Amerika

Vedecké meno: Marmota monax

Svišť lesný má v lete dostatok potravy, preto sa vykrmuje a robí si v lete zásoby tuku. Pri prvom náznaku mrazu zalezie do brloha a celú zimu spí, pričom čerpá energiu z tukových zásob.

Na Slovensku vo Vysokých Tatrách máme podobného svišťa – vrchovského (Marmota marmota) a ten môže niekedy prespať až 3 mesiacov.

Veverica lesná

Veverice ostrými hryzákmi vylupujú v zime zo šišiek semená, v lete sa živia hubami a plodmi. Ak je potravy dostatok, samice môžu mať dvakrát za rok po tri mláďatá. Rodia sa v hniezde na strome.

Veverice svojím hustým chvostom udržiavajú rovnováhu, keď skáču z konára na konár.

Veverica lesná

Veľkosť: 25 – 40 cm

s chvostom

Rozšírenie: Európa, Ázia,

vlastne celá severná pologuľa

Vedecké meno: Sciurus vulgaris

Kuchárik

Lenkine plnené palacinky

Čo potrebujeme: Jeden liter mlieka, pol kila polohrubej múky, tri vajčka, dve lyžice cukru, štipku soli a olej na pečenie.

Postup:

1. Do mlieka pridáme vajčka, cukor, soľ, trochu vymiešame, aby sa nám rozpustil cukor, potom pridáme múku. Cesto nech nie je ani husté, ani riedke.
2. Panvicu trochu nahrejeme, nalejeme na ňu olej a začneme piecť. Opečieme z oboch strán. Nezabúdame občas priliat' olej, aby sa nám cesto neprichytilo.
3. Hotové palacinky plníme podľa chuti džemom, tvarohom alebo jablkovou plnkou, na ktoré vám prinášam recept.

Jablková plnka

Potrebujeme: jabĺčka, cukor, škoricu.

Jabĺčka nastrúhame, zmiešame s cukrom a škoricou.

Tvarohová plnka

Potrebujeme tvaroh, cukor, jeden žltok a vanilkový cukor či škoricu. Všetko zmiešame. Zohrievame misku s plnkou vo vodnom kúpeli, aby nám plnka neochladzovala palacinky.

Lenka Štípalová – 8.S

Po odmlke je tu tretie tohtoročné kolo. Riešenia úloh vložte do ihlanovitej schránky alebo dajte priamo pani učiteľke Majke. Pripravila pre vás takéto príklady:

1. Janko nosil zo školy stále zlé známky z matematiky a nechcel sa doma učiť. Otecko bol z toho zúfalý. Ponúkol synovi, že mu zaplatí 8 Sk za každý príklad, ktorý správne vypočíta, ale zároveň mu za chybné riešenie odpočíta 5 Sk. Janko na to pristal, čím otec dosiahol cieľ: chlapec sa začal zaujímať o matematiku a snažil sa úlohy správne riešiť. Na konci mesiaca urobili vyúčtovanie. Janko za ten čas vypočítal 26 príkladov. Nič však nedostal, ale zároveň nebol otcovi ani nič dlžný. Koľko príkladov správne vypočítal?
2. Jeden pán išiel z Prahy. Pýtal sa ho, koľko bilo na Pražskom hrade, keď odtiaľ išiel. Odpovedal: „Keby bilo ešte raz toľko hodín a polovicu a ešte sedem úderov k tomu, vtedy by bolo dvanásť hodín.“ Koľko hodín bilo?
3. Súčet dvoch čísel sa rovná ich súčinu. Jedno z nich je dvakrát väčšie než druhé. Ktoré sú to čísla?

Aké boli správne riešenia z čísla 2?

Správne riešenia sladkej matematiky

1. Moskva vznikla roku 1147.
2. Najmladší z chlapcov mal 6 rokov.
3. Jeden pastier mal 5 a druhý 7 oviec.

Vítazi druhého kola!

Čokoládu získava: Anna Madliaková – 6.S

a Lenka Štípalová – 8.S

Ďalší úspešní riešitelia: Temis Amiridis a Barborka Sušienková – 6.S

DETEKTÍVKY

Nedali ste sa zaskočiť ani detektívnymi úlohami z čísla 2. A tu sú mená víťazov: Za utečenca dostane sladkú odmenu Juraj Valášek – 5.S a za Detektíva Michal Taliga – 7.S

RIEŠENIA

Utečenec

Riešenia: Sergej Orezávač sa nachádzal v Bratislave. Mohli ste to spoznať podľa Dunaja, hradu akoby stolčeka obráteného naopak a ufa – reštaurácie na Moste SNP.

Utečenec 3

Sergejovi sa v Bratislave darilo. Tancoval na Korze – pešej zóne Bratislavy a vyžobral si tak dostatok peňazí na cestu vlakom. Nasadol na vlak do Žiliny. Niečo mu však hovorilo, že má vystúpiť skôr. Tak vystúpil v kúpeľnom meste. V ňom ho zaujala zvláštna socha lámajúca barley. Ale necítil sa tu bezpečne.

Pohybovalo sa tu veľa Rusov a niektorí z nich mohli byť agenti. Vydal sa preto na východ cez mesto, ktoré má v názve strom, cez mesto, ktoré má v mene hrdinov zo SNP a smeroval do banského mesta, kde sa ťaží uhlie. No skôr, ako tam došiel, učarovalo mu mestečko s hradom a zoologickou záhradou. V ňom sa aj zamestnal. Kde sa nachádza Sergej?

Detektív

Riešenie: Alojz dostal facku, lebo rozbil okno a ešte otca klamal. Detektív Lupa totiž z črepov za oknom pochopil, že okno bolo rozbité z triedy.

Detektív 3 – Závet'

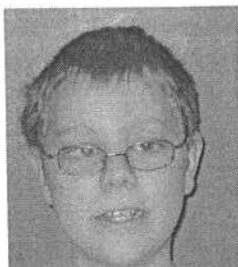
Tentokrát bol požiadany detektív Fero Lupa o netradičnú pomoc. Zomrel slávny historik a zanechal za sebou závet'. Bol v nej len kľúčik s nápisom národná banka, poznámka, že národná banka umožňuje použiť kľúčik len do správnej schránky a zvláštny reťazec.

/Smrť Napoleona Bonaparte/ mínus (/Smrť Oktávia Augusta (prvého rímskeho cisára)/ krát (/rok vzniku Uhorska / mínus /príchod Konštantína a Metoda na Veľkú Moravu/)) = číslo schránky

Fero Lupa sa len pousmial, dal si pozor na znamienko krát, zobral kľúčik a otvoril správnu schránku. S akým číslom?

Zážitky s našou pani učiteľkou Čin - čin

V nedeľu sme boli s pani učiteľkou na divadelnom predstavení Čin - čin. Páčilo sa mi tam, len keby tam nebol taký veľký hluk. A keby tá teta rozprávala hlasnejšie. Bolo tam celkom dobre.

Filip Miškolci

Bolo to veľmi pekné. Pani učiteľka zobrala aj svoju dcéru Sáru. Na takom predstavení som bola prvýkrát.

Vikina Grajciarová

Bolo tam dobre. Pani učiteľka nás čakala pred kinom. Išli sme dnu. Bol tam hluk. Predstavenie bolo krásne. Na takom predstavení som bol prvýkrát. Najviac sa mi páčilo, ako Čimo pracoval.

Stanko Bernát

Pani učiteľka sa rozhodla, že pôjdeme do kina 1. máj na predstavenie Čin - Čin. Keď sme tam prišli, bolo tam veľmi veľa ľudí. Chvíľu sme čakali. Ale inak to bolo veľmi pekné. Vystupovali tam tri osoby. Jeden ujo hral na klavíri. Bolo tam veľmi veľa dielov. Najviac sa mi páčila Činka.

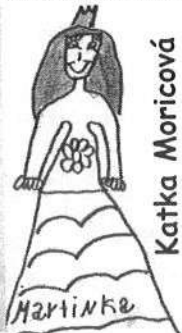
Barborka Kráľová

Suchý

Bola som na Suchom. Vôbec sa mi nechcelo ísť. Bola tam aj pani učiteľka a Sára. Keď sme vyšli na Suchý, zapísali sme sa do knihy. Chcela som vyjsť len do polovice, ale nakoniec som vyšla až hore. Hore bol nádherný výhľad. Išla som posledná, s maminou. Škoda, že tam neboli aj ostatní z našej triedy. Ale som šťastná, že som to dokázala.

Lea Čerňanská

Martinko Dzuroška

Katka Moricová

Lejka Čerňanská

Blatnica

Jednej peknej soboty sme sa stretli pred školou. Chceli sme ísť sami, len s pani učiteľkou, ale rodičia išli s nami. Išli sme do Gadera. Vyšli sme na Blatnický hrad. Išla s nami aj Sára, dcéra našej pani učiteľky. Hore sme si urobili piknik. Dole sa nám išlo lepšie. Rodičia za nami dokonca aj bežali. S Leikou a Katou sme sa hrali na výskumníkov. Bol to parádny výlet. Chcela by som zažiť ešte jeden taký.

Majka Amiridu

Boli sme v Gaderi a bolo to super. Cestou tam sme išli pre Boba. A potom sme vyrazili na hrad. Bol tam pekný výhľad. Najedli sme sa tam a išli sme dole. Dali sme si kakao a Majka mi dala pelendrek. A potom sme išli do školy. Páčilo sa mi, ako sme v Majkinom aute hrali karty.

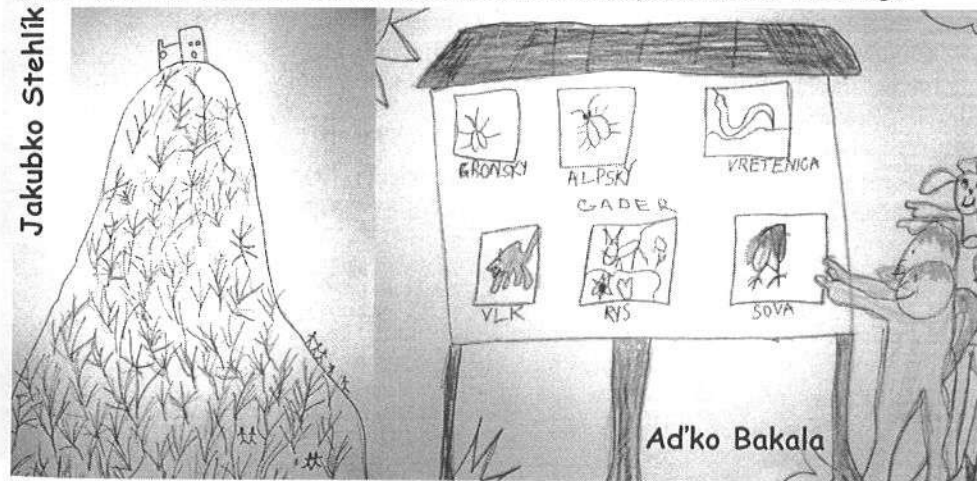
Iňa Janíčková

V jednu sobotu sme boli s triedou v Gaderi. Bol tam starý hrad, na ktorom sme si urobili piknik. Keď sme išli dolu, tak nám Leikina a Majkina mama kúpili horúcu čokoládu. Spoznali sme aj pani učiteľkinu dcéru Sáru. Bola s ňou zábava. Ja s Majkou sme sa brodili cez listy. Bolo tam super a škoda, že tam boli aj rodičia, lebo keby tam neboli, bolo by aj lepšie. Najviac sa mi páčilo, že sme mali piknik.

Katka Moricová

Boli sme na Blatnickom hrade. Bolo tam super a najlepšie bolo, keď sme sa tam vyštvrali. Cesta hore bola lepšia, lebo nadol to so mnou pekne hádzalo. Boris Bágel.

Jakubko Stehlík

Ad'ko Bakala

SONDA DO 4.S

Vieme, čo je vesmírna sonda. Ale sonda do našej duše? Kto to kedy počul? A tak nám pomohla pani riaditeľka Hanka, ktorá nám pripravila otázky na telo. Schválne ich nepodpisujeme, aby ste mohli hádať, kto z nás sa za odpoveďami skrýva.

• Čo je na mne zaujímavé?

...že viem hrať ping-pong... že lietam s modelmi F I E ...že som šikovný... že mám rada vesmír... to sa nedá povedať, každý si myslí iné... úcta k ľuďom... telesná výchova, anglický jazyk a slovenčina... moje vlasy... že dobre čítam... že mám mobil... nič... že pekne píšem...

• Čo sa mi na mne nepáči?

...čítanie, ale neviem prečo... nič... že mám jazvu... že zlostím... zákernosť... že mám všade neporiadok... ako sa učím vlastivedu... že skáčem do reči... že mám brata... že som drzá a stále otravujem brata...

• Najkrajší zážitok v tomto školskom roku:

...plaváreň... že som vyhrala 3.miesto na pretekoch... bronzová medaila v ping-pongu... jesenné prázdniny... plaváreň...Halloween... Halloween, keď sme sa učili iba dve hodiny... varenie v klube... futbalový turnaj... všetko... hvezdáreň...

• Na čo sa najviac teším v tomto školskom roku:

...na lyžovačku... na lyžiarsky... keď pôjdeme na Martinské hole... na vianočný program s pani učiteľkou Darjou... na Martinské hole, na školu v prírode... na lyžovanie... na lyžiarsky výcvik... keď už skončí tento rok... na lyžiarsky... lyžiarsky výcvik... /keby už bol čo najskôr!/
• Čo považujem vo svojom živote za najdôležitejšie:
 ...zdravie...školu...futbal...zdravie...rodinu a zdravie...moje zdravie...neviem... moje zdravie...učenie žiť...že lyžujem...život...

• Čo považujem vo svojom živote za najdôležitejšie:

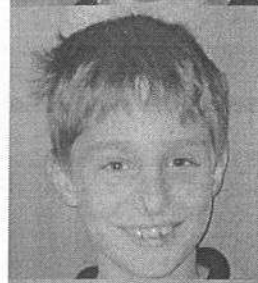
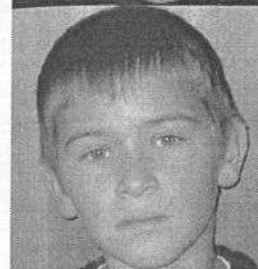
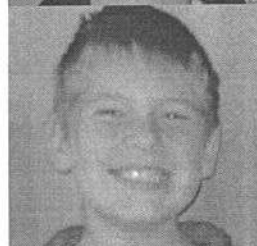
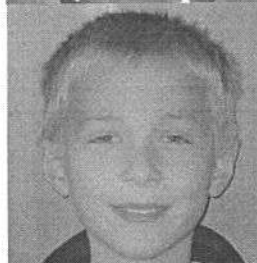
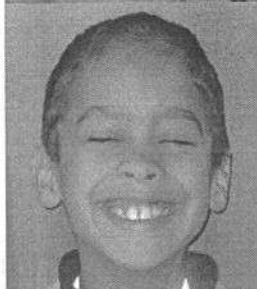
...zdravie...školu...futbal...zdravie...rodinu a zdravie...moje zdravie...neviem... moje zdravie...učenie žiť...že lyžujem...život...

• Ktorej veci by som sa v živote nedokázal/a/ zriecť:

...počítača... play station... počítača... mobilu... playstation... hračka psa... mojej hracej skrinky... bazénu... svojej futbalky... príviesku hamburgera... plyšového slonika... televízora...

• Čím si vyplňam voľný čas:

...televízorom... hrám sa s kamarátmi a bratom... čítaním... hrou s Kelvinom... televízorom... tenisom... čítam si... idem za kamarátom... hrám sa s kamoškou... čo chcem... hrám sa na počítači... lyžovaním... idem na skejt...

• Môj najobľúbenejší šport:

...futbal... lyžovanie... futbal... plávanie... futbal... behy... prechádzka po lese...beh... futbal... plávanie... basketbal... beh... plávanie...

• Čo sa mi nepáči na dospelákoch:

...nespravodlivosť... že sa stále starajú do nášho života... prisnosť... vážnosť... že fajčia a pijú... žiarlivosť... že sa hádajú... na mojej mame, že fajčí... rozkazovanie... že fajčia... nič...

• Môj životný vzor:

...Niko, lebo pekne píše a dobre sa učí... Schumacher, chcel by som byť pretekár formule... kamarát Vojto, lebo sa mi páči ako ma rozosmieva... moja sestra... moja bývalá frajerka Zuzka, lebo bola pekná... môj brat Miroslav... moja sesternica Nina, lebo vie hovoriť viacerými jazykmi... Ronaldo... moja sesternica Lucka, lebo je silná, ale nie silou... Will Smith, lebo vie dobre hrať vo filmoch...na Veroniku...na Nika v učení...

• Čo vylietá môj smútok:

...nejaká komédia v televízii... radosť... vospím sa na to... dobrá nálada... radosť... keď mi niekto povie dobrú správu... radosť, kamarát... radosť... nejaká dobrá otázka... Aďo, keď mi ukáže grimasu...

Súhvezdie ma baví

Ku hvezdární nás dovezli rodičia. S očakávaním sme vstúpili do nej, pozdravili sme sa, ako sa patrí, zavesili si vetrovky a sadli sme si.

Ujo sa nás od začiatku pýtal rôzne otázky, napr. aká je najbližšia planéta... Ukázal nám zopár filmov i niekoľko predmetov: pekné, obrovské, ale i malé ďalekohľady, cez ktoré sme sa aj pozerali. Potom sme sa vrátili do sály. Na jednom videu nám ukázal celú slnečnú sústavu. Keď sme skončili, kupovali sme si všetci všelijaké veci: príležitostky, pexesá...

„Dovidenia!“ – povedali sme ujovi všetci naraz. Naspäť nás odviezli opäť rodičia.

Niko Pedan

Bolo nás jedenásť...

Možno neuveríte, ale niektoré deti a učiteľia našej školy už mali tento rok Vianoce. Dňa 30. až 31. októbra sa zúčastnili na turistickom výlete na Kľak v Lúčanskej Malej Fatre. Odstoovali sme autobusom a autami do Vricka. Účastníkmi boli tí, ktorí sa zúčastňovali cyklotúry a turistických výstupov. Bolo nás jedenásť: Barborka Sušienková s mamou, Maľko a Radko Zacharovci, Dano Kolcun, Mišo Sukup, Samuel Coward, Vladko Nemeč, Viktor Oslanec s priateľkou Martinkou a Ján Baran.

Po dve a pol hodine sme dorazili na horskú útulňu „JAVORINKA“. Je prístupná všetkým dobrým ľuďom, priateľom a ochrancom prírody. Nájdu sa tam zápalky, sviečky, drevo a zásoby jedla. Blízko je výborný prameň pitnej vody. Nás táto útulňa prichýľila na jednu noc.

Po príchode sme zakúpili v malej pecku, šli do hory na drevo a ženská časť pripravovala kapustnicu na štedrú vianočnú večeru. Vonku sme na trojnožku postavili kotol s vodou /vážil asi 6 kg a niesli ho väčší chlapi. Bola to široko-d'aleko najlepšia mikrovinka./ Medzitým si každý našiel miestečko na spanie. Vonku snežilo a hmla bola stále hustejšia. Chlapci sa spúšťali na igelitoch, ale väčšinou sme usilovne pracovali. Doniesol som z lesa smrečok. Pri zdobení šéfovala Barborka, Maľka a Barborkina mama Mirka pripravovali mäso z jeleňa /„uložil“ ho Dano/ a bravčoviny do kapustnice, ktorá sa varila v kotli pri chate. Kým sa kuchtilo, dievčatá prestreli stôl, rozsvietila sa petrolejka a sviečky. Celkom sa zotmelo. Pri ohni vonku bolo teplo, ale ešte lepšie bolo dnu v Javorinke. V takejto pohode sa naša skupinka rozšírila o ďalších ľudí. Už skoro za tmy prišli na Javorinku ďalší nocľazníci – zálesáci z Prievídz a Popradu. Patrili ku skupinke zálesákov, ktorí v minulosti chátrajúcu Javorinku opravili a znovu vrátili do nej život. Výborne medzi nás zapadli a zdalo sa nám, akoby sme sa už dlho poznali. Zapojili sa do práce – pilili drevo a pomáhali pri varení. Čoskoro bola kapustnica hotová, stôl pečne prestretý s dobrotami ako na naozajstné Vianoce.

Večera sa začala mojim príhovorom a prípitkom. Predjedlo boli oplátky s medom a cesnakom, prípitok detské šampanské, ďalší chod vianočná kapustnica s klobáskou a mäskom, chlebič a ovocný čaj. Nechýbali napečené dobroty od Barborkinej maminky a bábovka od Jankovej manželky.

VIANOCE V OKTÓBRI

Tento názov znie možno trochu čudne, ale je to tak. Naozaj sme zažili Vianoce už v októbri. Náš cykloturistický klub sa vybral na dvojdňovú túru, na chatku Javorinka pod Kľakom. Do Vricka sme mali ísť autobusom, ale pán učiteľ Janko sa splietol v odchode autobusu. Niektorí prišli skôr, a tak ho ešte stihli. My ostatní sme sa odviezli autami až za Vrisko. Tí, čo išli autobusom, si to museli vyšlapať. Čím vyššie sme vyšli, tým viac snehu bolo. A stále snežilo!!! Po ceste sme v snehu objavili stopy medveďa.

Pri Kľackom vodopáde sa od nás oddelili Janko a Maľo Z. vraj, aby zakúpili. Keď sme my ostatní došli do vytúženého cieľa, bolo tam už pekne teplučko. Vybalili sme sa, vysušili a prezliekli. Chalani išli po drevo. Celý deň ubehol veľmi rýchlo. Prišli tu aj traja z tých, čo dávali Javorinku dohromady. Večer sme sa všetci stretli pri jednom stole a oslavovali NAŠE VIANOCE.

Kapustnica bola výborná. Darčeky rozdával Dedo Mráz (p. uč. Viktor) a Snehulienka (Martinka). Všetci sme sa z darčiekov veľmi tešili. Ešte sme posedeli pri stole a šli sme spať.

Ráno šli chalani po drevo a potom sa vonku na kopci spúšťali. Išli sme sa ešte prejsť na Kľak. Potom sme sa zbalili, najedli a pomaly sme sa pobrali na cestu domov. Už bolo menej snehu, ako keď sme išli hore. Nižšie už bolo hrozné blato. Samuel sa doň po koleno zaboril. A keď sme už konečne prišli do Vricka, zistili sme, že autobus nám ide až o hodinu.

A tak sme čakali. Domov sme sa doteperili celí unavení, ale spokojní. Veď ako hovorí slovenské príslovie: Všade dobre, doma najlepšie. Barbora „Anténa“ Sušienková -6S

Vianoce pod Kľakom

Začnem výstupom. Výstup bol namáhavý, lebo sa stále šmykalo. K tomu sme mali veľké a ťažké vaky. Ale asi najhoršie to mali pán učiteľ Janko a Viktor, lebo z nás mali najväčší výstroj. Mali sme hore niešť aj kotol na kapustnicu, ale niektorí nemenovaní ho nechceli niešť, lebo by sa z toho asi ... Tak som to niesol najviac ja s Vladkom a Martinom Z. Teraz určite budú za mnou všetci chodiť a hovoriť, že nemám pravdu. Takže bol to veľký stres.

Na chate sme začali vybaľovať. Niektorí sa radšej hrali a nič nerobili. Niektorí púšťal rádio s Iné Kafé – no horror. My sme začali robiť – Dano, Zachar starší, ja, učiteľia Vladko, Viktor a hlavne Janko. Bolo tam ako za komunizmu: niektorí museli robiť a niektorí sedeli v chate. Pravdaže Viktorova frajerka a Barborina mama tam tiež stále len robili.

Neskôr prišli horári. Bola s nimi veľká sranda. A na koniec dňa prišli Vianoce. Vtedy tam už nebol taký režim ako celý deň. Pomaly sa začala nalievať kapustnica a natierať oplátky s medom. Všetci boli hladní z celého namáhavého dňa a chystali sa na kapustnicu. A jedli sme ako o preteky. Horári zahráli na gitare a dostali sme darčeky. Každý mal niečo dobré a pekné.

Ráno nám bolo veľmi smutno, že sme už museli. No šli sme i na Kľak. Bol to veľký adrenalin, lebo tam fúkal vietor takou rýchlosťou, akú som ešte nezažil. Pri schádzaní sme boli každý ticho a určite si každý myslel, ako tam bolo dobre. Cestu dole nik neprešiel čistý. Iba pán učiteľ Viktor. Dole v dedine sme len smútili, ale aj sa tešili domov.

Proste tam bolo skvelé. A ešte raz ďakujem tým, čo varili – super.

Michal Sukup – 7.S

Naše kuchárky pripravili i piškóty máčané v čokoláde. Kapustnica bola taká dobrá, že skoro každý si dal dupľu.

Po večeri k nám zavítal Dedo Mráz so Snehulienkou a vrecom darčiekov. Celej hry na Vianoce sa zúčastnili aj naši kamaráti zálesáci, ktorí tiež prispeli do vreca darčekom. Každý z nás doniesol z domu dva darčeky. Viktor a Martinka zvládli svoje úlohy na výbornú a mohli by sa tým v budúcnosti živiť.

Po večeri jeden zálesák zahrál perfektne na gitare, čo dalo Vianociam úžasné čaro. Chlapci a zálesáci spali na povale, ostatní na pričníach a posteli. O oheň v peci sa staral Janko a Vladko – kúrilo sa celú noc.

Každý sa zobudil podľa seba, žiadna rozcvička ani budiček nebol. Spánok bol po namáhavom výstupe asi najlepším liekom na unavené telá. V noci pripadol sneh a fúkal silnejší vietor. Vonku pri chate bola v kotli skoro zamrznutá kapustnica. Boli sme radi, že nám ju neskonzumoval macko. Všetci sme sa strážili!

Na raňajky sme mali bábovku a ovocný čaj. Doplnili sme dostatok energie na útok na Kľak. Dobré sme sa obliekli, lebo na hrebeni bola víchrica, a v rade za sebou – ako husi – sme stúpali k vrcholu. Bolo tam 20 cm snehu, hustá hmla a mrazivý vietor, dávali sme pozor jeden na druhého. Zdolali sme vrchol, no do knihy sme sa nezapísali, lebo bolo zamrznuté pero. Bol tak silný vietor, že človek sa mohol skloniť do uhla 60° a nespadol.

Pred obedom si chlapci vychutnali sneh, niektorí čistili stožiar od kôry, na ktorý sme postavili lietadlo z dreva s vrtuľkou. Nechali sme ho tam na ozdobu. Každý si zbalil veci /len Samuel zabudol vetrovku a Janko trojnožku/.

Rozlúčili sme sa so zálesákmi a zavelili na zostup. Od vodopádu sa sneh skončil a išli sme po zablatenej lesnej zväznicke a dolinou až do Vricka. Dano v doline zabudol vrchnák z kotla a po kilometri cesty sa preň musel vrátiť – mal teda v nohách o 2 km viac ako ostatní. Do Vricka sme dorazili zablátení až po uši. Najviac asi Samuel.

Škoda, že neboli aj ostatní, čo chodili na naše túry. Ale nič to, takýchto akcií bude ešte veľa a radi privítame aj nových záujemcov, spolu s ich rodičmi a priateľmi.

Myslíme si jedno: všetci sme veľkými dlžníkmi prírode a príroda sa nám vždy odvdáči aj za najmenšiu pozornosť.

Pán učiteľ Janko

KTO PREŽIJE?

Tí, ktorí túto hru sledujú, vedia, že už sa prehupla do druhej polovice a oba tímy čaká zaujímavá časť. Zlúčenie kmeňov. Ale čo sa udialo doteraz? Pokračoval Bell Amos v takom závratnom nezastaviteľnom tempe a vyhral viac súťaží ako v prvých piatich kolách? To sa dozvieme v nasledujúcich riadkoch.

HRY

ŠIESTA HRA: ÚNIK – Igorovi vojaci prišli o mesiac opäť na stopu a on musel znovu unikať. Úlohou našich súťažiacich bola akási štafeta po miestach, kde sa nachádzali písmená. A z nich museli zložiť správu. Východnú hneď na začiatku spomalil Lukáš, ale v štvrtom kole Ad'u predbehli. (Nemohla bežať, bola chorá.) V závere obe družstvá takmer v sekunde vykriklí riešenie: VÍŤAZSTVÁ. Musel nasledovať rozstrel, vlastne rozbeh – sedem kolíček okolo telocvične. Vyhrala druhýkrát Východná. Bell Amos vyradil Dana, lebo im neprišiel pomôcť v tejto súťaži.

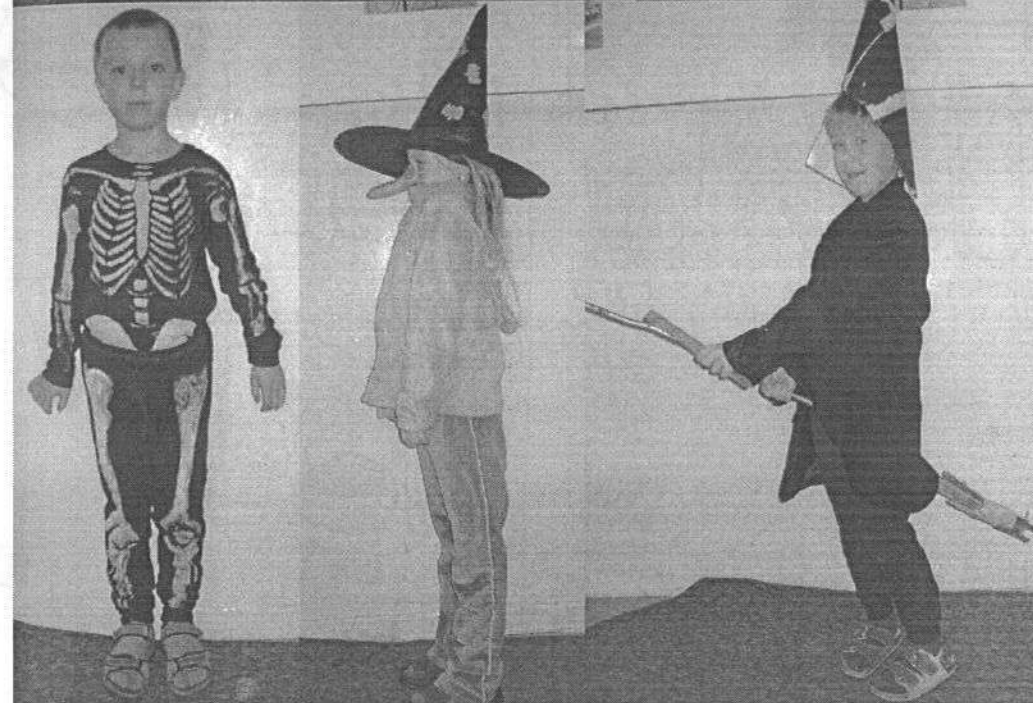
SIEDMA HRA: PODPISY – Na podporu Igora sa v dedinách okolo Blatnice na jeho záchranu zorganizovala veľká podpisová akcia. To isté bolo i úlohou oboch družstiev. Družstvo Východnej získalo po celom Severe vyše 300 podpisov a Bell Amos necelých 100. Po tretej prehre Bell Amosu vypadla Katka Grajciarová so 4 hlasmi. No dva získala aj Ad'a.

ÔSMA HRA: OTÁZKY - Igorovi na pomoc prišla tajná organizácia, ktorá sa však musela presvedčiť o jeho inteligencii. Igor to zvládol a oni mu poskytli skrýšiu pri vodopáde v Gaderi. Družstvá dostali 7 otázok. Vedeli by ste, čo je Canis, kde je Antananarive, kde je divadlo Andreja Bagara, čo sa stalo 6.6.1861...? So šťastím a pomocou pani učiteľky Zuzky vyhral Bell Amos len o 20 sekúnd pred Východnou, ktorej pomohli matematikári. Na začiatku hry Lukáš Chluda roztrhol otázky a možno i preto bol jednohlasne vyradený z hry.

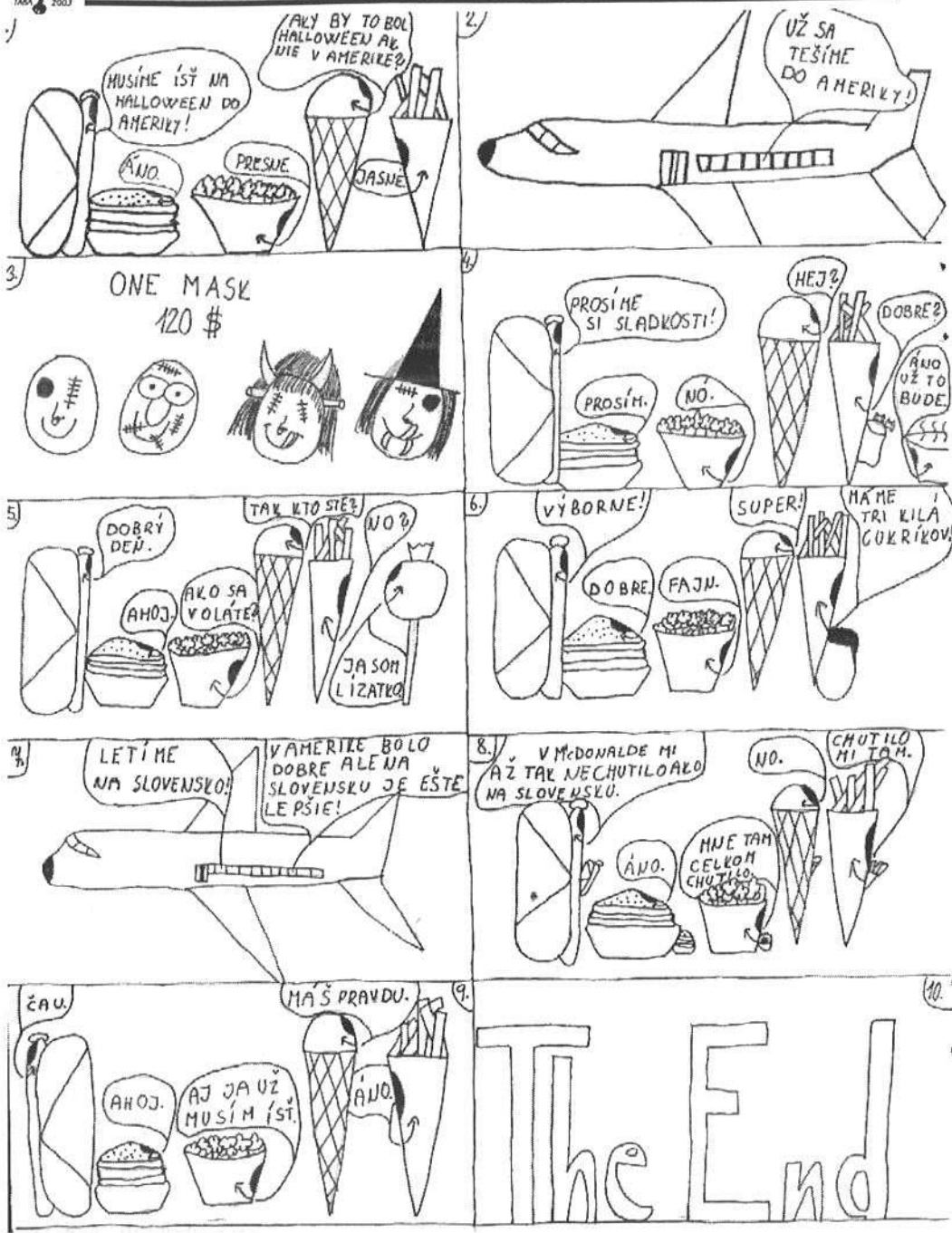
DEVIATA HRA: VODA - Igora v jeho úkryte vyplavila voda a musel ju rýchlo dostať preč. Úloha súťažiacich bola rozdielna. Museli naplniť poháre, ktoré boli vzdialené pol štadióna od veľkých vedier s vodou. No nemohli použiť žiadny nástroj. Nosilo sa v rukách, ústach, v nose a nakoniec opäť vyhral Bell Amos. Východná doplatila na to, že im neprišli dvaja hráči. Rozhodli sa vyradiť sebavedomého Miša Tavela, ktorý tam nebol.

DESIATA HRA: PRÍRODNÉ JEDLÁ – Igor sa v horách musel živiť iba tým, čo si dokázal nájsť. A to museli skúsiť aj súťažiaci. Vôbec pre nich nebol problém zjesť surový špenát, či surový zemiak. Zjedli karfiol, brokolicu, cibuľu, cesnak, masťné mäso. Nerozhodlo ani pitie slanej vody: vyhral Paťo, ale aj Barborka vypila celý pohár. Potom Mišo Rusnák vyhral v jedení špenátu nad Nelou Nepelovou, ale obaja ho dojedli. A keď i Ad'a zjedla cesnak

a cibuľu a Paťo Pravda tri feferónky, musel rozhodnúť los. A Východná si vybrala tú správnu soľničku. Nela a Paťo (na fotkách) zachránili pre Východnú štyroch hráčov. Bell Amos 3 hlasmi vyradil Ivetku Čarnú, ktorá sa nemohla tejto hry zúčastniť kvôli vyučovaniu. Dva hlasy dostala i Dominika. HRA POKRAČUJE: HRÁČI SI MYSLIA, ŽE SA ZLÚČIA KMENE, ALE NAKONIEC BUDE VŠETKO AKOSI INAK.

Takéto krásne strašidlá sa po našej škole pohybovali počas Halloweenu. Prevládali čarodejnice a čarodejnici, ale objavili sa aj vlkolaci a kostlivci. No niekoho možno viac vystrašil Powerranger či Michael Jackson.

Autor - Juraj Valášek - 5.S

Riešenie tajničky napíšte na objednávku a doneste nám ho po prečítaní časopisu.

1. Čo nám zvoní?
2. Sova inakšie
3. Pozeráme s tým
4. Dýchame s tým
5. Kúsky rozbitého skla
6. Štát v Južnej Amerike
7. Mláďa sliepky
8. Športová hodina
9. Človek, čo lieta do vesmíru
10. Terorista z Afganistanu
11. Svetadiel
12. John po slovensky
13. Štát pri Baltskom mori
14. Najlepší vtáčí spevák
15. Zviera., čo dáva mlieko
16. Štedrý deň
17. Prvá žena
18. Hmyz, čo žerie stromy
19. Dlhý ypsilon
20. Hudobný nástroj
21. Náplň do pier
22. Predstiera bolesť
23. Dávame si to na oči
24. Červenat' sa
25. Šijeme s tým
26. Had po anglicky

1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									
16									
17									
18									
19									
20									
21									
22									
23									
24									
25									
26									

Osemsmerovka

Vyškrtaj v osemsmerovke hudobné názvy a doneste nám riešenie tajničky.

LENA, LINKIN PARK, INÉ KAFE, NIRVANA, PINK, KORN, THE RAZMUS.

Barborka Sušienková - 6.S

L	I	N	K	I	N	P	A	R	K
E	F	A	K	É	N	I	S	O	U
N	P	E	P	I	N	K	R	R	H
A	N	A	V	R	I	N	U	D	B
A	S	U	M	Z	A	R	E	H	T

Prvé kolo turnaja „Mladý futbalista“

Bol utorok 28.10. a ja som sa veľmi tešil, že idem hrať turnaj na Hurbanku. Hneď po príchode pani učiteľka Helka zistila, že turnaj je len pre prvostupniarov, ale aj tak sme si zahrali.

Najprv sme súťažili v žonglovaní, vedení lopty na čas, v strelbe a v presnosti prihrávok. Potom nasledovala hra.

Prvý zápas sme hrali s Benicami. Bol to ľahký zápas, v 1. minúte sme viedli 1:0. Nakoniec sme vyhrali 6:0. Hviezdou zápasu sa stal Ado Janiga, dal štyri góly. Skóroval som ešte ja a Tomáš Marček.

Druhý zápas proti Čachovskému radu sa skončil remízou 0:0.

Tretí zápas, s Fomatom, bol ťažký – prehrali sme ho 2:0. Prvý gól – trochu zať mohol Tibor Gregor – nám dali pod brvno; druhý dali z odrazenej – Fomat vystrelil, Boris neudržal loptu v náručí.

Posledný zápas sme hrali so Štefánikovou školou. Vyhrali sme 1:0, gólom Ad'a Janigu. Vyhodnotili nás ako piaty najlepší tím, ale to len preto, že sme hrali aj my, piatáci. Inak by sme boli druhí alebo tretí.

Juraj, 5. S

Slovo šéftrenerky Helky

Do budúceho kola už piatáci nenastúpia. Maličky to budú mať teda ťažké, ale oni sa budú snažiť. Určite podržia dobré meno Bell Amos aj v ďalších kolách.

Foto zľava:

Boris Bágel, Niko Pedan, Juraj Valášek, Ad'o Janiga, Tomáš Marček, Tibor Gregor a pani učiteľka Helka.

Majstrovstvá okresu v malom futbale

Piatáci a šiestaci sa 10.11. zúčastnili na týchto majstrovstvách. Všetky zápasy vysoko prehrali. Najskôr s Fomatom, potom s Východnou a nakoniec s Gorkého. Vo svojej skupine skončili štvrtí.

Ťažko si prihrávali, báli sa íť agresívnejšie do súpera i vystreliť. Najväčší problém bol brankár.

Na obranu hráčov treba dodať, že trénovali na malé brány a na turnaji ich zmenili za veľké. Najlepšie za nás hrali Radko Litvaj a Juraj Valášek z 5.S.

Skok do výšky

Na druhom stupni sme začali trénovať poobede skok do výšky. Napriek tomu, že nemáme dobré doskočisko, chalanov to, hoci sa aj udeli, bavilo. Martin Zachar – 6.S za mladších žiakov skočil 125 cm. To isté sa podarilo starším žiakom – Danovi Kolcunovi, Michalovi Sukupovi a Jurajovi Uhríkovi. Nieкто z nich pôjde aj na Vianočnú latku.

Futbalové testy

II. stupeň

Na druhom stupni sme robili testy vo futbalových zručnostiach. Vo všetkých dominoval Juraj Valášek. Na záver sa hral ešte turnaj ktorý vyhralo družstvo FC Gania: Rusnák, Litvaj, Uhrík, Taliga, Marček.

Výsledky:

1. Juraj Valášek - 5.S - 35b
2. Michal Sukup - 7.S - 22b
2. Michal Rusnák - 7.S - 22b
3. Temis Amiridis - 6.S - 19b

Učiteľský basketbalový turnaj o pohár

riaditeľky Bell Amos

Zorganizovali sme ho 29.10. a zúčastnilo sa ho šesť družstiev: Gymnázium Martin, ZŠ Mudroňova, učilište Jahodníky, ZŠ Turany, Neografia a my.

Všetko sa začalo našim zápasom s Mudroňkou. Vyhrali sme o 20 bodov. Vyšiel nám i druhý zápas proti Turanom, kde to bola tiež naša jasná záležitosť a výhra o 15 bodov.

Podobne sa darilo v druhej skupine Gymnázium Martin, a preto sme sa spolu stretli vo finále. Nedarilo sa, súper bol proste takticky lepší. Prehrali sme 18:25. Slabou náplastou bolo, že pán učiteľ Matej bol s 34 bodmi najlepší strelec.

Na budúci rok skúsime pohár vyhrať späť.

- Michal Sukup a Juraj Uhrík boli celý turnaj rozhodcovia pri zápise hry.

Niečo na záver

Ďakujeme sponzorom časopisu a basketbalového turnaja.

- Kopírovni IMPROMAT
- Fotoštúdiu BaB a pánovi vedúcemu Bielekovi
- Pani Rizmanovej z Kláštora
- Pánovi Novému
- Kníhkupectvu Martinus
- Klimáčkovcom a Amiridisovcom za pomoc s papierom.

Vyhodnotenie Najviac sa nám páči

Rebríček rubrik číslo 2

1. Počítače
2. Plagát
3. Kto to je
3. Zaručená pravda
5. Detektívky

Rebríček rubrik číslo 3

1. Strašidelné príbehy
2. Zábava
3. Zaručená pravda
4. Strašidlá Bell Amos
5. Grimasy – Titulka

Najstrašidelnejšie boli: Strašidlá Bell Amos, Jankov príbeh a Strašidelné príbehy

Výhercovia:

- Permanentky na plaváreň za najviac príspevkov získali permanentky Milan Čerňanský za a Anna Madliaková za TOP PRÍBEH.

Číslo 2 – sladké odmeny

- Číslovky - **Anička Madliaková** – bolo ich 12
 Detektív - **Michal Taliga**
 Utečenec – **Juraj Valášek**
 Osemsmerovka – **Barborka Sušienková** Hlad
 Veľká krížovka – **Barborka Sušienková** - Bell Amos škola si super
 Malá krížovka – **Michal Rusnák** - Prázdniny
 Kto to je - **Temis Amiridis** – Niko Pedan
 Sladká matematika – **Lenka Štípalová** a **Anička Madliaková**

Číslo 3 – sladké odmeny

- Kto to je - **Martin Dzuroška** – Ad'a Direrová
 Osemsmerovka - **Lukáš Majerčík** – Halloween
 Sladkosť za knihu - **Temis Amiridis**

Čo vám chýba:

Príloha, trapasy, hokej, viac vtipov, komiksov a zaručenej pravdy... Všetko môžete zabezpečiť vy, keď to pripravíte, možno aj do Zvončeka 5.

Aby bol časopis aspoň na titulke farebný: potrebovali by sme senzora, ktorý má farebnú tlačiareň a aspoň 10 tituliek by nám vytlačil.

Časopis Zvonček TABA vydáva Tlačová Agentúra Bell Amos pri Súkromnej základnej škole Bell Amos v Martine 03601, Ulica východná 18, za pomoci žiakov a pedagógov školy. Kontakt: 0905/101023 alebo bellamos@szsbellamosmt.edu.sk

OBJEDNÁVKA ČÍSLA 5 – Odovzdať čo najskôr

- Objednávam si Zvonček TABA č.5 – meno:.....
- Učitelia: Kto to je? str. 5 - z čísla 2 - z čísla 4 -
- Z ktorej knihy je úryvok? Kto ju napísal? Str. 9
- Tajnička – Auto – moto – str. 16
- Utečenec str. 29 -
- Detektív str. 29 -
- Veľká krížovka – str.41 -
- Osemsmerovka – str. 41 -
- Ktoré tri veci sa ti vo Zvončeku 4 najviac páčili? 1.....
2.....
3.....

• Čo ti ešte chýbalo? Čo by si užíval?.....

PRISPEJTE VLASTNÝMI ČLÁNKAMI, NÁPADMI, VLASTNOU ČINNOSŤOU.

Kto prispeje najviac, získava mesačnú permanentku na plaváreň Sunny na utorok o 18.00.